

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 655/2014

2014 m. gegužės 15 d.

kuriuo nustatoma europinio sąskaitos blokavimo įsakymo procedūra, siekiant palengvinti tarpvalstybinį skolų išieškojimą civilinėse ir komercinėse bylose

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 81 straipsnio 2 dalies a, e ir f punktus,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastą teisėkūros procedūrą ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Sąjunga užsibrėžė tikslą puoselėti ir plėtoti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, kurioje užtikrinamas laisvas asmenų judėjimas. Siekdama palaiapsniui kurti tokią erdvę, Sąjunga turi patvirtinti priemones, susijusias su teisiniu bendradarbiavimu tarpvalstybinio pobūdžio civilinėse bylose, ypač kai jos yra būtinos tinkamam vidaus rinkos veikimui;
- (2) pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 81 straipsnio 2 dalį tokios priemonės gali apimti priemones, kuriomis siekiama, *inter alia*, užtikrinti teismo sprendimų tarpusavio pripažinimą ir vykdymą valstybėse narėse, veiksmingą teisę į teisingumą ir civiliniam procesui tinkamai veikti trukdančių kliūčių šalinimą, prireikus skatinant civilinio proceso normų suderinamumą valstybėse narėse;
- (3) 2006 m. spalio 24 d. paskelbusi „Žaliąją knygą dėl teismo sprendimų vykdymo Europos Sąjungoje veiksmingumo gerinimo. Banko sąskaitų areštas“ Komisija pradėjo konsultacijas dėl poreikio įdiegti vienodą europinę banko sąskaitų blokavimo procedūrą ir dėl tokios procedūros galimų elementų;
- (4) 2009 m. gruodžio mėn. Stokholmo programoje ⁽³⁾, kurioje nustatyti 2010–2014 m. laisvės, saugumo ir teisingumo prioritetai, Europos Vadovų Taryba paprašė Komisijos įvertinti poreikį ir galimybes Sąjungos lygmeniu numatyti tam tikras laikinas priemones, įskaitant apsaugos priemones, siekiant užkirsti kelią, pavyzdžiui, turto dingimui prieš reikalavimo vykdymą, ir pateikti atitinkamus pasiūlymus, kuriais būtų siekiama didinti teismo sprendimų vykdymo Sąjungoje veiksmingumą, kiek tai susiję su banko sąskaitomis ir skolininkų turtu;
- (5) nacionalinės procedūros dėl apsaugos priemonių, pvz., sąskaitos blokavimo įsakymų, taikymo nustatytos visose valstybėse narėse, tačiau labai skiriasi tokių priemonių skyrimo sąlygos ir jų įgyvendinimo veiksmingumas. Be to, tarpvalstybinio pobūdžio bylose nacionalinių apsaugos priemonių taikymo procedūros gali būti sudėtingos, ypač kai kreditorius siekia blokuoti kelias skirtingose valstybėse narėse esančias sąskaitas. Todėl manytina, kad būtina ir tikslinga patvirtinti privalomą ir tiesiogiai taikomą Sąjungos aktą, kuriuo būtų sukurta nauja Sąjungos procedūra, sudaranti galimybę tarpvalstybiniais atvejais veiksmingai ir greitai blokuoti banko sąskaitose laikomas lėšas;

⁽¹⁾ OL C 191, 2012 6 29, p. 57.

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 13 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL C 115, 2010 5 4, p. 1.

- (6) šiuo reglamentu nustatyta procedūra turėtų būti papildoma ir pasirinktinė priemonė, kuria kreditorius galėtų pasinaudoti; jis ir toliau gali pasinaudoti bet kuria kita procedūra siekdamas, kad būtų išduota lygiavertė priemonė pagal nacionalinę teisę;
- (7) kreditorius turėtų turėti galimybę siekti, kad būtų taikoma tokia apsaugos priemonė kaip europinis sąskaitos blokavimo įsakymas (toliau – blokavimo įsakymas arba įsakymas), kuria jo skolininkui užkertamas kelias pervesti ar išimti valstybėje narėje turimoje banko sąskaitoje esančias lėšas, jei kyla rizika, kad netaikant tokios priemonės kreditoriui bus trukdoma arba bus gerokai sunkiau vėliau įvykdyti jo reikalavimą skolininko atžvilgiu. Skolininko sąskaitoje esančių lėšų blokavimas turėtų užkirsti kelią ne tik pačiam skolininkui, bet ir asmenims, kuriems jis patikėjo per tą sąskaitą atlikti mokėjimus, pavyzdžiui, periodinio mokėjimo nurodymu, tiesioginiu debetu arba naudojantis kredito kortele, pasinaudoti lėšomis;
- (8) šis reglamentas turėtų būti taikomas visoms civilinėms ir komercinėms byloms, išskyrus tam tikro aiškiai nustatyto pobūdžio bylas. Visų pirma šis reglamentas neturėtų būti taikomas reikalavimams skolininkui bankroto bylos atveju. Tai turėtų reikšti, kad skolininko atžvilgiu blokavimo įsakymas negali būti išduotas, kai jam iškelta bankroto byla, kaip apibrėžta Tarybos reglamente (EB) Nr. 1346/2000 ⁽¹⁾. Kita vertus, išimtimi turėtų būti leidžiama pasitelkti blokavimo įsakymą siekiant užtikrinti nuostolingų tokio skolininko mokėjimų trečiosioms šalims išieškojimą;
- (9) šis reglamentas turėtų būti taikomas sąskaitoms, turimoms kredito įstaigose, kurios verčiasi indėlių ar kitų grąžintinių lėšų priėmimu iš visuomenės ir paskolų teikimu savo sąskaita.

Vadinasi, jis neturėtų būti taikomas finansų įstaigoms, kurios nepriima tokių indėlių, pavyzdžiui, įstaigoms, teikiančioms finansavimą eksporto ir investavimo projektams ar projektams besivystančiose šalyse, arba įstaigoms, teikiančioms finansų rinkos paslaugas. Be to, šis reglamentas neturėtų būti taikomas centrinių bankų ar šiuose bankuose turimoms sąskaitoms, kai tie bankai veikia kaip pinigų institucijos, taip pat sąskaitoms, kurios negali būti užblokuotos blokavimo įsakymui lygiaverčiais nacionaliniais įsakymais arba kurios yra dėl kitų priežasčių neareštuotinos pagal valstybės narės, kurioje yra atitinkama sąskaita, teisę;

- (10) šis reglamentas turėtų būti taikomas tik tarpvalstybinio pobūdžio byloms ir jame turėtų būti apibrėžta, kas šiuo konkrečiu atveju yra tarpvalstybinio pobūdžio byla. Taikant šį reglamentą turėtų būti laikoma, kad byla yra tarpvalstybinio pobūdžio tuo atveju, kai teismas, nagrinėjantis prašymą dėl blokavimo įsakymo, yra vienoje valstybėje narėje, o banko sąskaita, dėl kurios išduodamas įsakymas, yra kitoje valstybėje narėje. Turėtų būti laikoma, kad byla yra tarpvalstybinio pobūdžio ir tuo atveju, kai kreditoriaus nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) yra vienoje valstybėje narėje, o teismas ir blokuotina banko sąskaita yra kitoje valstybėje narėje.

Šis reglamentas neturėtų būti taikomas sąskaitų, esančių teismo, kuriam pateiktas prašymas dėl blokavimo įsakymo, valstybėje narėje, blokavimui, jeigu kreditoriaus nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) taip pat yra toje valstybėje narėje, net jeigu kreditorius tuo pat metu kreipiasi dėl blokavimo įsakymo, susijusio su sąskaita ar sąskaitomis, esančiomis kitoje valstybėje narėje. Tokiu atveju kreditorius turėtų pateikti du atskirus prašymus – vieną dėl blokavimo įsakymo, o kitą dėl nacionalinės priemonės;

- (11) kreditorius, norintis užtikrinti vėlesnio teismo sprendimo dėl bylos esmės vykdymą, turėtų galėti pasinaudoti blokavimo įsakymo procedūra prieš inicijuodamas teismo procesą dėl bylos esmės ir bet kuriuo tokio proceso etapu. Ja taip pat turėtų galėti pasinaudoti kreditorius, kuriam jau išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas, pagal kurį reikalaujama, kad skolininkas sumokėtų kreditoriaus reikalavimo sumą;
- (12) blokavimo įsakymu turėtų būti įmanoma užtikrinti reikalavimus, kurių įvykdymo terminas jau suėjęs. Jį taip pat turėtų būti galima taikyti reikalavimų, kurių įvykdymo terminas dar nesuėjęs, atveju, su sąlyga, kad tokie reikalavimai kyla iš sandorio arba jau įvykusio įvykio ir jų sumą galima nustatyti, įskaitant reikalavimus, susijusius su civilinės teisės pažeidimais, deliktai arba kvazideliktai, taip pat civilinius ieškinius dėl žalos atlyginimo arba restitucijos, grindžiamus veika, dėl kurios gali būti iškelta baudžiamoji byla.

⁽¹⁾ 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų (OL L 160, 2000 6 30, p. 1).

Kreditorius turėtų turėti galimybę prašyti, kad blokavimo įsakymas būtų išduotas pagrindinio reikalavimo ar mažesnei sumai. Pastarasis variantas galėtų atitikti jo interesus, pavyzdžiui, tokiu atveju, kai dėl reikalavimo sumos dalies jis jau gavo kurią nors kitą garantiją;

- (13) siekiant užtikrinti glaudų blokavimo įsakymo išdavimo proceso ir teismo proceso dėl bylos esmės ryšį, tarptautinė jurisdikcija išduoti įsakymą turėtų priklausyti valstybių narių, kurių teismai turi jurisdikciją priimti sprendimą dėl bylos esmės, teismams. Šiame reglamente teismo procesas dėl bylos esmės turėtų apimti bet koki teismo procesą, kuriuo siekiama, kad būtų išduotas vykdytinas dokumentas dėl pagrindinio reikalavimo, įskaitant, pavyzdžiui, supaprastintą teismo procesą, kuriuo siekiama gauti teismo sprendimą, įpareigojantį atsiskaityti, taip pat tokias procedūras, kaip antai Prancūzijoje taikomą „procédure de référé“. Jei skolininkas yra vartotojas, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) yra tam tikroje valstybėje narėje, jurisdikcija išduoti įsakymą turėtų priklausyti tik tos valstybės narės teismams;
- (14) sąlygomis, kuriomis remiantis išduodamas blokavimo įsakymas, turėtų būti nustatyta tinkama kreditoriaus interesų siekti, kad būtų išduotas įsakymas, ir skolininko interesų užkirsti kelią piktnaudžiavimui įsakymu, pusiausvyra.

Todėl, kai kreditorius pateikia prašymą dėl blokavimo įsakymo iki teismo sprendimo priėmimo, teismas, kuriam pateiktas prašymas, turėtų būti įsitikinęs, remdamasis kreditoriaus pateiktais įrodymais, jog yra tikėtina, kad kreditoriaus reikalavimas skolininko atžvilgiu dėl bylos esmės bus patenkintas.

Be to, kreditorius bet kuriuo atveju, įskaitant atvejus, kai jam jau yra išduotas teismo sprendimas, turėtų įrodyti teismui, kad jo reikalavimui skubiai reikalinga teisminė apsauga ir kad be įsakymo gali būti trukdoma arba gerokai sunkiau įvykdyti esamą arba būsimą teismo sprendimą, nes esama realios rizikos, kad iki to laiko, kai atsiras galimybė kreditoriaus atžvilgiu vykdyti esamą arba būsimą teismo sprendimą, skolininkas gali būti iššvaistęs, paslėpęs ar sunaikinęs savo turtą arba jį perleidęs už mažesnę vertę, perleidęs neįprastą jo kiekį arba tai padaręs neįprastu būdu.

Teismas turėtų įvertinti kreditoriaus pateiktus įrodymus, pagrindžiančius, kad esama tokios rizikos. Pavyzdžiui, tai galėtų būti įrodymai, susiję su skolininko elgesiu reaguojant į kreditoriaus reikalavimą ar ankstesnio šalių ginčo metu, skolininko kredito istorija, skolininko turto pobūdžiu ir skolininko pastarojo meto veiksmis, kurių jis ėmėsi savo turto atžvilgiu. Vertindamas įrodymus, teismas gali laikyti, kad skolininko iš sąskaitų išimamos sumos ir jo išlaidos, reikalingos normaliai jo verslo eigai užtikrinti, arba periodinės šeimos išlaidos pačios savaime nėra neįprastos. Vien tai, kad skolininkas nemoka ar užginčija reikalavimą, arba vien tai, kad skolininkas turi daugiau kaip vieną kreditorių, neturėtų savaime būti laikoma pakankamu įrodymu įsakymo išdavimui pagrįsti. Be to, vien tai, kad skolininko finansinės aplinkybės yra nepalankios arba blogėja, savaime neturėtų būti pakankamu pagrindu įsakymui išduoti. Tačiau teismas gali atsižvelgti į šiuos veiksnius bendrai vertindamas, ar esama rizikos;

- (15) siekiant užtikrinti blokavimo įsakymo netikėtumo poveikį ir užtikrinti, kad įsakymas būtų naudinga priemonė kreditoriui, siekiančiam tarpvalstybiniais atvejais išieškoti skolas iš skolininko, skolininkui neturėtų būti pranešama apie kreditoriaus prašymą, jis neturėtų būti išklašomas prieš išduodant įsakymą ir jam neturėtų būti pranešama apie įsakymą prieš jį vykdančiam. Kai teismas, remdamasis kreditoriaus arba, jei taikoma, jo liudytojo (-ų) pateiktais įrodymais ir informacija, nėra įsitikinęs, kad atitinkamos sąskaitos ar sąskaitų blokavimas yra pagrįstas, jis turėtų įsakymo neišduoti;
- (16) jei kreditorius prašymą dėl blokavimo įsakymo pateikia prieš teisme inicijuodamas procesą dėl bylos esmės, šiuo reglamentu jam turėtų būti nustatyta pareiga tokį teismo procesą inicijuoti per tam tikrą laikotarpį, taip pat pareiga pateikti teismui, kuriam jis pateikė prašymą dėl įsakymo, tokio inicijavimo įrodymą. Jei kreditorius nevykdo šios pareigos, įsakymas turėtų būti atšaukiamas paties teismo iniciatyva arba turėtų būti panaikinamas automatiškai;
- (17) atsižvelgiant į tai, kad skolininkas neišklausomas prieš išduodant įsakymą, šiame reglamente turėtų būti numatytos specialios apsaugos priemonės, kad būtų užkirstas kelias piktnaudžiavimui įsakymu ir apsaugotos skolininko teisės;

- (18) viena iš tokių svarbių apsaugos priemonių turėtų būti galimybė reikalauti, kad kreditorius pateiktų garantiją siekiant užtikrinti, kad skolininkui vėliau galėtų būti atlyginta bet kokia žala, kuri jam padaryta blokavimo įsakymu. Atsižvelgiant į nacionalinę teisę tokia garantija galėtų būti pateikta kaip garantinis depozitas arba alternatyvi užtikrinimo priemonė, pavyzdžiui, banko garantija arba hipoteka. Teismas turėtų turėti teisę savo nuožiūra nustatyti, kokia garantijos suma yra pakankama, kad būtų užkirstas kelias piktnaudžiauti įsakymu ir užtikrintas žalos skolininkui atlyginimas; teismas taip pat turėtų turėti galimybę, jei nėra konkrečių įrodymų dėl galimos žalos sumos, laikyti, kad suma, dėl kurios turi būti išduotas įsakymas, yra orientacinė suma nustatant garantijos sumą.

Tais atvejais, kai kreditoriui dar neišduotas teismo sprendimas, sudaryta taiko sutartis arba neišduotas autentiškas dokumentas, pagal kuriuos reikalaujama, kad skolininkas sumokėtų kreditoriaus reikalavimo sumą, bendra taisyklė turėtų būti, kad garantija pateikiama, ir teismas šio reikalavimo netaikyti arba mažesnės garantijos sumos reikalauti turėtų tik išskirtiniais atvejais, jei jis mano, kad tokia garantija yra netikslinga, perteklinė ar neproporcinga konkrečios bylos aplinkybėmis. Tokios aplinkybės galėtų būti, pavyzdžiui, jei kreditorius turi labai svarių argumentų bylai laimėti, bet neturi pakankamai lėšų garantijai pateikti, jei reikalavimas susijęs su išlaikymu ar darbo užmokesčio mokėjimu arba jei reikalavimo suma yra tokio dydžio, kad įsakymas negalėtų padaryti žalos skolininkui, pavyzdžiui, mažos verslo skolos atveju.

Tais atvejais, kai kreditoriui jau yra išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas, teismas turėtų turėti teisę savo nuožiūra nuspręsti dėl garantijos pateikimo. Išskyrus pirmiau minėtus išskirtinius atvejus, pateikti garantiją gali būti tikslinga, pavyzdžiui, kai teismo sprendimas, kurio vykdymą siekiama užtikrinti blokavimo įsakymu, dar nėra vykdytinas arba yra vykdytinas tik laikinai dėl to, kad yra pateiktas apeliacinis skundas;

- (19) kitas svarbus elementas siekiant tinkamos kreditoriaus ir skolininko interesų pusiausvyros turėtų būti taisyklė, kad kreditorius atsakingas už bet kokią skolininkui blokavimo įsakymu padarytą žalą. Todėl šiame reglamente turėtų būti numatyta bent kreditoriaus atsakomybė už skolininkui blokavimo įsakymu padarytą žalą dėl kreditoriaus kaltės. Šiuo atveju įrodinėjimo pareiga turėtų tekti skolininkui. Kalbant apie šiame reglamente nurodytus atsakomybės pagrindus, turėtų būti numatyta suderinta taisyklė dėl galimybės nugincyti kreditoriaus kaltės prezumpciją.

Be to, valstybės narės turėtų galėti savo nacionalinėje teisėje toliau taikyti arba nustatyti kitus nei šiame reglamente nurodytieji atsakomybės pagrindus. Kalbant apie tokius kitus atsakomybės pagrindus, valstybės narės taip pat turėtų galėti toliau taikyti arba nustatyti kitų rūšių atsakomybę, pavyzdžiui, atsakomybę be kaltės.

Šiame reglamente taip pat turėtų būti nustatyta kolizinė norma, nustatanti, kad kreditoriaus atsakomybei taikytina teisė turėtų būti vykdymo valstybės narės teisė. Tais atvejais, kai yra kelios vykdymo valstybės narės, taikytina teisė turėtų būti vykdymo valstybės narės, kurioje yra skolininko įprastinė gyvenamoji vieta (buveinė), teisė. Jei skolininko įprastinė gyvenamoji vieta (buveinė) nėra nė vienoje iš vykdymo valstybių narių, taikytina teisė turėtų būti vykdymo valstybės narės, kuri turi glaudžiausią ryšį su byla, teisė. Skirtingose vykdymo valstybėse narėse užblokuotos sumos dydis galėtų būti vienas iš veiksnių, į kurį teismas atsižvelgtų nustatydamas glaudžiausią ryšį;

- (20) siekiant pašalinti esamus praktinius sunkumus, su kuriais tarpvalstybiniais atvejais susiduriama norint gauti informacijos apie tai, kur skolininkas turi banko sąskaitą, šiame reglamente turėtų būti nustatytas mechanizmas, kuris sudarytų galimybę kreditoriui paprašyti, kad teismas, prieš išduodamas blokavimo įsakymą, iš valstybės narės, kurioje, kreditoriaus manymu, skolininkas turi sąskaitą, paskirtos informavimo institucijos gautų skolininko sąskaitai nustatyti būtiną informaciją. Atsižvelgiant į ypatingą tokių valdžios institucijų veiksmų ir tokios galimybės gauti asmens duomenis pobūdį, galimybė gauti informacijos apie sąskaitą paprastai turėtų būti suteikiama tik tais atvejais, kai kreditoriui jau išduotas vykdytinas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas. Vis dėlto, išimties tvarka kreditorius turėtų galėti pateikti prašymą gauti informacijos apie sąskaitą, net jei jam išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas dar nėra vykdytinas. Pateikti tokį prašymą turėtų būti galima tais atvejais, kai blokuotina suma yra reikšminga, atsižvelgiant į susijusias aplinkybes, ir kai teismas remdamasis kreditoriaus pateiktais įrodymais yra įsitikinęs, kad skubiai reikia gauti tokios informacijos apie sąskaitą, kadangi esama rizikos, kad be tokios informacijos gali kilti pavojus vėlesniam kreditoriaus reikalavimo skolininko atžvilgiu įvykdymui ir kad dėl tos priežasties gali žymiai pablogėti kreditoriaus finansinė padėtis.

Kad toks mechanizmas galėtų veikti, valstybės narės savo nacionalinėje teisėje turėtų nustatyti vieną ar kelis tokios informacijos gavimo metodus, kurie būtų veiksmingi ir rezultatyvūs bei nereikalautų neproporcingai daug išlaidų ar laiko. Šis mechanizmas turėtų būti taikomas tik jei visos blokavimo įsakymo išdavimo sąlygos ir reikalavimai yra įvykdyti, o kreditorius savo prašyme deramai motyvavo, kodėl yra pagrįsta manyti, kad skolininkas turi vieną ar kelias sąskaitas konkrečioje valstybėje narėje, pavyzdžiui, kadangi skolininkas dirba arba vykdo profesinę veiklą toje valstybėje narėje arba joje turi turto;

- (21) siekiant užtikrinti skolininko asmens duomenų apsaugą, gauta informacija, susijusi su nustatytų skolininko banko sąskaitos (-ų) duomenimis, neturėtų būti pateikiama kreditoriui. Ji turėtų būti pateikiama tik prašiusiam teismui ir išimtiniais atvejais skolininko bankui, jei bankas ar kita įstaiga, atsakinga už įsakymo vykdymą vykdomo valstybėje narėje, remdamiesi įsakyme pateikta informacija negali nustatyti skolininko sąskaitos, pavyzdžiui, tuo atveju, kai tame pačiame banke yra kelios sąskaitos, kurių savininkų vardai, pavardės ir adresai sutampa. Jei tokiu atveju įsakyme nurodyta, kad blokuotinos (-ų) sąskaitos (-ų) numeris (-iai) yra gautas (-i) pagal prašymą dėl informacijos, bankas tos informacijos turėtų paprašyti vykdomo valstybės narės informavimo institucijos ir turėtų galėti tokią prašymą pateikti neformaliu ir paprastu būdu;
- (22) šiame reglamente kreditoriui turėtų būti suteikta teisė apskųsti atsisakymą išduoti blokavimo įsakymą. Ta teisė neturėtų daryti poveikio kreditoriaus galimybei remiantis naujais faktais ar naujais įrodymais pateikti naują prašymą dėl blokavimo įsakymo;
- (23) banko sąskaitų blokavimo vykdomo struktūros valstybėse narėse yra labai skirtingos. Kad būtų išvengta tų struktūrų dubliavimo valstybėse narėse ir kuo labiau laikomasi nacionalinių procedūrų, šiame reglamente, kalbant apie blokavimo įsakymo vykdymą ir faktinį gyvendinimą, turėtų būti remiamasi valstybėje narėje, kurioje įsakymas turi būti vykdomas, galiojančiais lygiaverčių nacionalinių įsakymų vykdymo ir įgyvendinimo metodais bei struktūromis;
- (24) siekiant užtikrinti greitą išieškojimą, šiame reglamente turėtų būti numatyta, kad kilmės valstybė narė vykdomo valstybės narės kompetentingai institucijai įsakymą perduotų bet kuriomis tinkamomis priemonėmis, kuriomis būtų užtikrinta, kad perduotų dokumentų turinys yra teisingas, patikimas ir lengvai įskaitomas;
- (25) gavusi blokavimo įsakymą vykdomo valstybės narės kompetentinga institucija turėtų imtis reikiamų veiksmų, kad įsakymas būtų įvykdytas pagal jos nacionalinę teisę, – perduoti gautą įsakymą bankui ar kitam už tokių įsakymų vykdymą toje valstybėje narėje atsakingam subjektui arba, jei taip nustatyta nacionalinėje teisėje, kitu būdu nurodyti bankui vykdyti tą įsakymą;
- (26) atsižvelgiant į vykdomo valstybėje narėje nustatytus lygiaverčių nacionalinių įsakymų vykdymo metodus, blokavimo įsakymas turėtų būti įgyvendinamas užblokuojant blokuotiną sumą skolininko sąskaitoje arba, jei taip nustatyta nacionalinėje teisėje, pervedant tą sumą į blokavimo tikslui skirtą sąskaitą, o tai gali būti kompetentingos vykdomo institucijos, teismo, banko, kuriame skolininkas turi sąskaitą, sąskaita arba banko, paskirto šiuo atveju atlikti sąskaitų blokavimo koordinavimo institucijos funkcijas, sąskaita;
- (27) šiuo reglamentu neturėtų būti užkirstas kelias prašyti iš anksto sumokėti mokesčių už blokavimo įsakymo vykdymą. Tai turėtų nustatyti valstybės narės, kurioje įsakymas turi būti vykdomas, nacionalinė teisė;
- (28) blokavimo įsakymo vykdomo eilė yra tokia pati, kaip ir lygiaverčio nacionalinio įsakymo vykdomo eilė vykdomo valstybėje narėje, jei ji yra. Jeigu pagal nacionalinę teisę tam tikroms vykdomo priemonėms teikiamas prioritetas blokavimo priemonių atžvilgiu, toks pat prioritetas joms turėtų būti teikiamas blokavimo įsakymų pagal šį reglamentą atžvilgiu. Šiame reglamente įsakymai *in personam*, esantys kai kuriose nacionalinėse teisinėse sistemose, turėtų būti laikomi lygiaverčiais nacionaliniais įsakymais;

- (29) šiame reglamente turėtų būti numatyta banko arba kito už blokavimo įsakymo vykdymą vykdyti valstybėje narėje atsakingo subjekto pareiga pareikšti, ar pagal įsakymą buvo blokuotos skolininko lėšos ir, jeigu buvo, kokia apimtimi, bei kreditoriaus pareiga užtikrinti, kad būtų panaikintas blokavimo įsakyme nurodytą sumą viršijančios sumos blokavimas;
- (30) šiuo reglamentu turėtų būti apsaugota skolininko teisė į teisingą bylos nagrinėjimą ir jo teisė į veiksmingą teisinę gynybą ir todėl, atsižvelgiant į blokavimo įsakymo išdavimo procedūros *ex parte* pobūdį, jam turėtų būti sudaryta galimybė remiantis šiame reglamente numatytais pagrindais užginčyti įsakymą arba jo vykdymą iškart po įsakymo įgyvendinimo;
- (31) atitinkamai šiame reglamente turėtų būti reikalavimas po blokavimo įsakymo įgyvendinimo nedelsiant skolininkui įteikti įsakymą, visus kilmės valstybės narės teismui kreditoriaus pateiktus dokumentus ir reikiamus vertimus. Teismas turėtų turėti teisę savo nuožiūra pridėti papildomų dokumentų, kuriais jis pagrindė savo sprendimą ir kurių skolininkui gali reikėti siekiant apginti savo teises, pavyzdžiui, žodinio bylos nagrinėjimo stenogramas;
- (32) skolininkui turėtų būti suteikta galimybė prašyti blokavimo įsakymo peržiūros, visų pirma jei nebuvo laikomasi šiame reglamente nustatytų sąlygų ar reikalavimų, arba jei aplinkybės, kurių pagrindu įsakymas buvo išduotas, pasikeitė taip, kad įsakymo išdavimas būtų neapagrįstas. Pavyzdžiui, skolininkas turėtų galėti pasinaudoti teisių gynimo priemone, jeigu atitinkama byla nebuvo tarpvalstybinio pobūdžio byla, kaip apibrėžta šiame reglamente, jeigu buvo nesilaikoma šiame reglamente nustatytų taisyklių dėl jurisdikcijos, jeigu kreditorius teismo proceso dėl bylos esmės neinicijavo per šiam reglamente nustatytą laikotarpį ir teismas dėl šios priežasties savo iniciatyva neatšaukė įsakymo ar automatiškai jo nepanaikino, jeigu nebuvo būtinybės skubiai apsaugoti kreditoriaus reikalavimo, nes nekilo rizika, kad bus trukdoma arba bus gerokai sunkiau vėliau vykdyti tą reikalavimą, arba jeigu pateikiant garantiją nebuvo laikomasi šiame reglamente išdėstytų reikalavimų.

Taip pat skolininkas turėtų galėti pasinaudoti teisių gynimo priemone, jeigu įsakymas ir pranešimas dėl blokavimo nebuvo jam įteikti, kaip numatyta šiame reglamente, arba jeigu jam įteikti dokumentai neatitiko šiame reglamente nustatytų reikalavimų dėl kalbos. Tačiau tokia teisių gynimo priemonė neturėtų būti suteikta, jei per nustatytą laikotarpį išsprendžiama dokumentų neįteikimo ar vertimo problema. Siekdamas išspręsti dokumentų neįteikimo problemą, kreditorius turėtų pateikti prašymą kilmės valstybėje narėje už dokumentų įteikimą atsakingai institucijai, kad atitinkami dokumentai skolininkui būtų įteikti siunčiant registruotu paštu, arba, jeigu skolininkas sutiko atsiimti dokumentus teisme, pateikti teismui reikiamus dokumentų vertimus. Tokį prašymą pateikti neturėtų būti reikalaujama, jeigu dokumentų neįteikimo problema jau išspręsta kitomis priemonėmis, pavyzdžiui, jeigu pagal nacionalinę teisę teismas savo iniciatyva inicijavo dokumentų įteikimą;

- (33) tai, kas turi pateikti pagal šį reglamentą reikalaujamus vertimus ir kas padengia šių vertimų išlaidas, nustatoma nacionalinėje teisėje;
- (34) jurisdikciją dėl teisių gynimo priemonių paties blokavimo įsakymo atžvilgiu turėtų turėti valstybės narės, kurioje išduotas įsakymas, teismai. Jurisdikciją dėl teisių gynimo priemonių blokavimo įsakymo vykdymo atžvilgiu turėtų turėti vykdyti valstybės narės teismai arba, kai taikoma, tos valstybės narės kompetentingos vykdyti institucijos;
- (35) skolininkui turėtų būti suteikta teisė prašyti panaikinti lėšų blokavimą, jei jis pateikia kitą tinkamą garantiją. Tokia kita garantija galėtų būti pateikta kaip garantinis depozitas arba alternatyvi užtikrinimo priemonė, pavyzdžiui, banko garantija arba hipoteka;

- (36) šiuo reglamentu turėtų būti užtikrinta, kad skolininko sąskaitos blokavimas neturėtų įtakos sumoms, kurios yra neareštuotinos pagal vykdymo valstybės narės teisę, pavyzdžiui, sumoms, kurios būtinos skolininko ir jo šeimos pragyvenimui užtikrinti. Atsižvelgiant į toje valstybėje narėje taikomą procedūrinę sistemą, prieš įgyvendinant įsakymą atsakinga įstaiga, kuri galėtų būti teismas, bankas ar kompetentinga vykdymo institucija, turėtų atitinkamai sumai taikyti išimtį *ex officio*, arba tai sumai išimtis turėtų būti taikoma skolininko prašymu po to, kai įsakymas yra įgyvendintas. Tuo atveju, kai užblokuojamos sąskaitos keliose valstybėse narėse ir išimtis taikyta daugiau nei vieną kartą, kreditoriumi turėtų būti suteikta galimybė kreiptis į bet kurios vykdymo valstybės narės kompetentingą teismą arba, kai taip nustatyta vykdymo valstybės narės nacionalinėje teisėje, į kompetentingą vykdymo instituciją toje valstybėje narėje dėl toje valstybėje narėje taikomos išimties koregavimo;
- (37) siekiant užtikrinti, kad blokavimo įsakymas būtų išduodamas ir įvykdomas greitai ir nedelsiant, šiame reglamente turėtų būti nustatyti terminai, per kuriuos turi būti užbaigti skirtingi procedūros etapai. Procedūroje dalyvaujantiems teismams ar valdžios institucijoms šių terminų nesilaikyti turėtų būti leidžiama tik išimtinėmis aplinkybėmis, pavyzdžiui, teisiniu ar dalykiniu požiūriu sudėtingų bylų atvejais;
- (38) apskaičiuojant šiame reglamente numatytus terminus ir laikotarpius, turėtų būti taikomas Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71 ⁽¹⁾;
- (39) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas taikyti šį reglamentą reikėtų nustatyti reikalavimą, kad valstybės narės Komisijai praneštų tam tikrą informaciją apie savo teisės aktus ir procedūras, susijusias su blokavimo įsakymais ir lygiaverčiais nacionaliniais įsakymais;
- (40) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas praktiškai taikyti šį reglamentą turėtų būti nustatytos standartinės formos, visų pirma šiame reglamente nustatytų prašymo dėl blokavimo įsakymo, paties įsakymo, deklaracijos apie lėšų blokavimą ir prašymo dėl teisių gynimo priemonės ar apeliacinio skundo formos;
- (41) siekiant padidinti procedūrų efektyvumą šiuo reglamentu turėtų būti suteikta galimybė kuo daugiau naudotis šiuolaikinėmis ryšių technologijomis, kurios yra priimtinos pagal atitinkamų valstybių narių procesines taisykles, visų pirma šiame reglamente numatytų standartinių formų pildymui ir procedūrose dalyvaujančių valdžios institucijų susižinojimui. Be to, blokavimo įsakymo ir kitų pagal šį reglamentą naudojamų dokumentų pasirašymo metodai turėtų būti technologiskai neutralūs, kad būtų galima taikyti esamus metodus, pavyzdžiui, skaitmeninį sertifikavimą arba saugų patvirtinimą, ir ateityje šioje srityje diegti techninius patobulinimus;
- (42) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su šiame reglamente numatytų standartinių formų nustatymu ir vėlesniais pakeitimais. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾;
- (43) patariamoji procedūra pagal Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnį turėtų būti taikoma įgyvendinimo aktams, kuriais nustatomos ir vėliau iš dalies keičiamos šiame reglamente numatytos standartinės formos, priimti;
- (44) šiame reglamente laikomasi pagrindinių teisių ir principų, įtvirtintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Visų pirma juo siekiama užtikrinti pagarbą privatumui ir šeimos gyvenimui, asmens duomenų apsaugai, teisei į nuosavybę ir teisei į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą, kaip nustatyta atitinkamai jos 7, 8, 17 ir 47 straipsniuose;

⁽¹⁾ 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, nustatantis terminams, datoms ir laikotarpiams taikytinas taisykles (OL L 124, 1971 6 8, p. 1).

⁽²⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (45) galimybės gauti asmens duomenis, jų naudojimo ir perdavimo pagal šį reglamentą srityje turėtų būti laikomasi reikalavimų, nustatytų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB ⁽¹⁾, kurią valstybės narės perkėlė į nacionalinę teisę;
- (46) šio reglamento taikymo tikslais vis dėlto būtina nustatyti tam tikras sąlygas, taikomas gaunant asmens duomenis ir juos naudojant bei perduodant. Šiuo atveju atsižvelgta į Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonę ⁽²⁾. Duomenų subjektas turėtų būti informuojamas pagal nacionalinę teisę. Vis dėlto skolininko informavimas apie informacijos, susijusios su jo sąskaita (-omis), atskleidimą turėtų būti atidėtas 30 dienų, siekiant užkirsti kelią pavojui dėl tokio ankstyvo informavimo blokavimo įsakymo veikimui;
- (47) kadangi šio reglamento tikslu, tai yra nustatyti Sąjungos apsaugos priemonės procedūrą, kuria naudodamasis kreditorius gali siekti, kad būtų išduotas sąskaitos blokavimo įsakymas, kuriuo užtikrinama, kad kreditoriaus reikalavimo vykdymui nekils pavojus dėl veiksmų pervedant ar išimant skolininko lėšas, laikomas Sąjungoje esančioje banko sąskaitoje, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl šio reglamento masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (48) šis reglamentas turėtų būti taikomas tik toms valstybėms narėms, kurioms jis privalomas pagal Sutartis. Todėl galimybė išduoti šiame reglamente numatytą blokavimo įsakymą turėtų būti suteikta tik kreditoriams, kurių gyvenamoji vieta (buveinė) yra valstybėje narėje, kuriai šis reglamentas privalomas, o pagal šį reglamentą išduoti įsakymai turėtų būti susiję tik su tokioje valstybėje narėje esančių banko sąskaitų blokavimu;
- (49) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį Airija pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą;
- (50) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui Jungtinė Karalystė nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (51) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą, ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 SKYRIUS

DALYKAS, TAIKymo SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

1. Šiuo reglamentu nustatoma Sąjungos procedūra, kuria kreditoriui sudaromos galimybės siekti, kad būtų išduotas europinis sąskaitos blokavimo įsakymas (toliau – blokavimo įsakymas arba įsakymas), kuriuo, neviršijant įsakyme nurodytos sumos, užkertamas kelias tam, kad kiltų pavojus vėlesniam kreditoriaus reikalavimo įvykdymui dėl lėšų, kurias turi skolininkas ar kurios turimos skolininko vardu valstybėje narėje esančioje banko sąskaitoje, pervedimo ar išėmimo.

⁽¹⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

⁽²⁾ OL C 373, 2011 12 21, p. 4.

2. Kreditorius gali pasinaudoti blokavimo įsakymu kaip alternatyva pagal nacionalinę teisę galiojančioms blokavimo priemonėms.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas piniginiams reikalavimams tarpvalstybinėse civilinėse ir komercinėse bylose, kaip apibrėžta 3 straipsnyje, neatsižvelgiant į atitinkamo teismo pobūdį. Jis netaikomas visų pirma mokesčių, muitų arba administraciniams byloms arba valstybės atsakomybės už veiksmus ir neveikimą įgyvendinant valstybinės valdžios įgaliojimus (*acta iure imperii*) atveju.

2. Šis reglamentas netaikomas:

a) teisėms į turtą, atsirandančioms iš santuokos ryšių arba ryšių, kurie pagal tokiems ryšiams taikytiną teisę yra laikomi ryšiais, turinčiais santuokai prilyginamų pasekmių;

b) testamentams ir paveldėjimui, įskaitant dėl mirties kylančias išlaikymo prievoles;

c) reikalavimams skolininkui, kurio atžvilgiu buvo pradėtos bankroto procedūros, nemokių bendrovių ar kitų juridinių asmenų likvidavimo procedūros, procedūros dėl taikos sutarčių, susitarimų su kreditoriais ar panašios procedūros;

d) socialiniam draudimui;

e) arbitražui.

3. Šis reglamentas netaikomas banko sąskaitoms, kurios yra neareštuotinos pagal valstybės narės, kurioje yra sąskaita, teisę, arba sąskaitoms, kurių turėjimas susijęs su sistemų, apibrėžtų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/26/EB ⁽¹⁾ 2 straipsnio a punkte, veikimu.

4. Šis reglamentas netaikomas centrinių bankų ir šiuose bankuose turimoms banko sąskaitoms, kai šie bankai veikia kaip pinigų institucijos.

3 straipsnis

Tarpvalstybinio pobūdžio bylos

1. Šiame reglamente tarpvalstybinio pobūdžio byla yra byla, kurioje blokavimo įsakymu blokuotina banko sąskaita ar sąskaitos yra valstybėje narėje, kuri nėra:

a) teismo, kuriam pagal 6 straipsnį pateiktas prašymas dėl blokavimo įsakymo, valstybė narė arba

b) valstybė narė, kurioje yra kreditoriaus nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė).

2. Nustatant, ar byla yra tarpvalstybinio pobūdžio, atitinkamas laiko momentas yra diena, kurią teismui, turinčiam jurisdikciją išduoti blokavimo įsakymą, pateiktas prašymas dėl blokavimo įsakymo.

⁽¹⁾ 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose (OL L 166, 1998 6 11, p. 45).

4 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente:

- 1) banko sąskaita arba sąskaita – bet kokia skolininko vardu arba skolininko naudai trečiojo asmens vardu tvarkoma sąskaita banke, kurioje turimos lėšos;
- 2) bankas – kredito įstaiga, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, įskaitant kredito įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra Sąjungoje arba pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES ⁽²⁾ 47 straipsnį už jos ribų, filialus, kaip apibrėžta to reglamento 4 straipsnio 1 dalies 17 punkte, kai tokie filialai yra Sąjungoje;
- 3) lėšos – pinigai, įskaityti į sąskaitą bet kuria valiuta, ar panašūs pinigų išmokėjimo reikalavimai, tokie kaip pinigų rinkos indėliai;
- 4) valstybė narė, kurioje yra banko sąskaita –
 - a) valstybė narė, nurodyta tarptautiniame banko sąskaitos numeryje (IBAN), arba
 - b) banko sąskaitos, kuri neturi IBAN, atveju – valstybė narė, kurioje yra banko, kuriame yra sąskaita, pagrindinė buveinė, arba jeigu sąskaita yra filiale – valstybė narė, kurioje yra tas filialas;
- 5) reikalavimas – reikalavimas sumokėti konkrečią pinigų sumą, mokėtiną suėjus jos mokėjimo terminui, arba reikalavimas sumokėti nustatomą pinigų sumą, kylančią iš sandorio ar jau įvykusio įvykio, jei tokį reikalavimą galima pareikšti teisme;
- 6) kreditorius – fizinis asmuo, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta yra valstybėje narėje, arba juridinis asmuo, kurio buveinė yra valstybėje narėje, ar bet koks kitas subjektas, kurio buveinė yra valstybėje narėje, turintis teisę būti ieškovu ar atsakovu pagal valstybės narės teisę, kuris teikia prašymą dėl blokavimo įsakymo, susijusio su reikalavimu, arba kuriam toks blokavimo įsakymas jau yra išduotas;
- 7) skolininkas – fizinis ar juridinis asmuo arba bet koks kitas subjektas, turintis teisę būti ieškovu ar atsakovu pagal valstybės narės teisę, kurio atžvilgiu kreditorius siekia, kad būtų išduotas blokavimo įsakymas, susijęs su reikalavimu, arba kurio atžvilgiu toks blokavimo įsakymas jau yra išduotas;
- 8) teismo sprendimas – bet kuris valstybės narės teismo priimtas sprendimas, nesvarbu, kaip jis gali būti įvardytas, įskaitant teismo pareigūno sprendimą, kuriuo nustatomos sąnaudos ar išlaidos;
- 9) taikos sutartis – valstybės narės teismo patvirtintas arba teismo proceso valstybės narės teisme metu sudarytas susitarimas;

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

- 10) autentiškas dokumentas – dokumentas, oficialiai parengtas arba įregistruotas valstybėje narėje kaip autentiškas dokumentas, kurio autentiškumas:
- a) siejamas su parašu bei dokumento turiniu ir
 - b) buvo nustatytas viešosios valdžios institucijos arba kitos tuo tikslu įgaliotos valdžios institucijos;
- 11) kilmės valstybė narė – valstybė narė, kurioje išduotas blokavimo įsakymas;
- 12) vykdymo valstybė narė – valstybė narė, kurioje yra blokuotina banko sąskaita;
- 13) informavimo institucija – valdžios institucija, kurią valstybė narė paskyrė kaip turinčią kompetenciją gauti reikalingą informaciją apie skolininko sąskaitą (-as) pagal 14 straipsnį;
- 14) kompetentinga valdžios institucija – valdžios institucija ar institucijos, kurią (-ias) valstybė narė paskyrė kaip turinčią (-ias) kompetenciją priimti, perduoti ar įteikti pagal 10 straipsnio 2 dalį, 23 straipsnio 3, 5 ir 6 dalis, 25 straipsnio 3 dalį, 27 straipsnio 2 dalį, 28 straipsnio 3 dalį ir 36 straipsnio 5 dalies antrą pastraipą;
- 15) nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) – nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ 62 ir 63 straipsnius.

2 SKYRIUS

BLOKAVIMO ĮSAKymo IŠDAVIMO PROCEDŪRA

5 straipsnis

Galimybė pasinaudoti

Blokavimo įsakymu kreditorius gali pasinaudoti šiais atvejais:

- a) prieš kreditoriui valstybėje narėje pradant teismo procesą prieš skolininką dėl bylos esmės arba bet kuriuo tokio proceso etapu, kol nėra paskelbtas teismo sprendimas arba nėra patvirtinta ar sudaryta taikos sutartis;
- b) po to, kai kreditoriui valstybėje narėje išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas, pagal kurį reikalaujama, kad skolininkas sumokėtų kreditoriaus reikalavimo sumą.

6 straipsnis

Jurisdikcija

1. Tuo atveju, kai kreditoriui teismo sprendimas, taikos sutartis arba autentiškas dokumentas dar nėra išduotas, jurisdikciją išduoti blokavimo įsakymą turi valstybės narės, kuri pagal atitinkamas taikytinas jurisdikcijos taisykles turi jurisdikciją priimti sprendimą dėl bylos esmės, teismai.
2. Nepaisant 1 dalies, jeigu skolininkas yra vartotojas, kuris sudarė sutartį su kreditoriumi tokiu tikslu, kuris gali būti laikomas nesusijusiu su skolininko verslu ar profesija, blokavimo įsakymo, kuriuo siekiama užtikrinti reikalavimą, susijusį su ta sutartimi, išdavimas priklauso valstybės narės, kurioje yra skolininko nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė), teismų jurisdikcijai.

⁽¹⁾ 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012 12 20, p. 1).

3. Jei kreditoriui jau išduotas teismo sprendimas arba taikos sutartis, jurisdikciją išduoti blokavimo įsakymą, susijusį su teismo sprendime arba taikos sutartyje nurodytu reikalavimu turi valstybės narės, kurioje priimtas teismo sprendimas arba patvirtintas ar sudaryta taikos sutartis, teismai.
4. Tuo atveju, kai kreditoriui išduotas autentiškas dokumentas, jurisdikciją išduoti blokavimo įsakymą, susijusį su tame dokumente nurodytu reikalavimu, turi teismai, paskirti tuo tikslu valstybėje narėje, kurioje buvo parengtas tas dokumentas.

7 straipsnis

Blokavimo įsakymo išdavimo sąlygos

1. Teismas išduoda blokavimo įsakymą, jei kreditorius yra pateikęs pakankamai įrodymų, kad įtikintų teismą, jog reikia skubiai taikyti tokią apsaugos priemonę kaip blokavimo įsakymas, nes esama realios rizikos, kad be tokios priemonės bus trukdoma arba bus gerokai sunkiau vėliau įvykdyti kreditoriaus reikalavimą skolininko atžvilgiu.
2. Tuo atveju, kai kreditoriui valstybėje narėje dar nėra išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas, pagal kurį reikalaujama, kad skolininkas sumokėtų kreditoriaus reikalavimo sumą, kreditorius taip pat pateikia pakankamų įrodymų, kad įtikintų teismą, jog yra tikėtina, kad jo reikalavimas skolininko atžvilgiu dėl bylos esmės bus patenkintas.

8 straipsnis

Prašymas dėl blokavimo įsakymo

1. Prašymai dėl blokavimo įsakymo teikiami naudojant formą, nustatytą laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.
2. Prašyme pateikiama ši informacija:
 - a) teismo, kuriam teikiamas prašymas, pavadinimas ir adresas;
 - b) informacija apie kreditorių: vardas, pavardė (pavadinimas) ir kontaktiniai duomenys bei, jei taikoma, kreditoriaus atstovo vardas, pavardė (pavadinimas) ir kontaktiniai duomenys, taip pat:
 - i) kai kreditorius yra fizinis asmuo – gimimo data ir, jei taikoma ir yra, jo (jos) identifikacinis ar paso numeris; arba
 - ii) kai kreditorius yra juridinis asmuo arba bet koks kitas subjektas, turintis teisę būti ieškovu ar atsakovu pagal valstybės narės teisę, – jo įsteigimo, įkūrimo, ar įregistravimo valstybė ir identifikacinis ar registracijos numeris arba, jeigu tokio numerio nėra, jo įsteigimo, įkūrimo ar įregistravimo data bei vieta;
 - c) informacija apie skolininką: vardas, pavardė (pavadinimas) ir kontaktiniai duomenys ir, jei taikoma, skolininko atstovo vardas, pavardė (pavadinimas) ir kontaktiniai duomenys, taip pat, jeigu yra:
 - i) kai skolininkas yra fizinis asmuo – jo (jos) gimimo data ir identifikacinis ar paso numeris; arba
 - ii) kai skolininkas yra juridinis asmuo arba bet koks kitas subjektas, turintis teisę būti ieškovu ar atsakovu pagal valstybės narės teisę, – jo įsteigimo, įkūrimo ar įregistravimo valstybė ir identifikacinis ar registracijos numeris arba, jeigu tokio numerio nėra, jo įsteigimo, įkūrimo ar įregistravimo data bei vieta;
 - d) numeris, pagal kurį galima identifikuoti banką, pavyzdžiui, IBAN ar BIC, ir (arba) banko, kuriame skolininkas turi vieną ar kelias blokuotinas sąskaitas, pavadinimas ir adresas;

- e) jei yra, blokuotinos sąskaitos (arba blokuotinių sąskaitų) numeris ir, tokiu atveju, įrašas apie tai, ar reikėtų blokuoti kitas sąskaitas, kurias skolininkas turi tame pačiame banke;
- f) kai neįmanoma pateikti jokios informacijos, reikalaujamos pagal d punktą, – pareiškimas, kad pagal 14 straipsnį yra pateiktas prašymas gauti informacijos apie sąskaitą, kai tokį prašymą įmanoma pateikti, ir pateikiamos priežastys, kodėl kreditorius mano, jog skolininkas turi vieną ar daugiau sąskaitų konkrečios valstybės narės banke;
- g) suma, dėl kurios prašoma išduoti blokavimo įsakymą:
 - i) kai kreditoriui dar nėra išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas, – pagrindinio reikalavimo suma arba jos dalis ir pagal 15 straipsnį atlygintini delspinigiai;
 - ii) kai kreditoriui jau yra išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas, – teismo sprendime, taikos sutartyje arba autentiškame dokumente nurodyta pagrindinio reikalavimo suma arba jos dalis ir pagal 15 straipsnį atlygintini delspinigiai ir išlaidos;
- h) kai kreditoriui dar nėra išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas:
 - i) visų reikšmingų elementų, kuriais grindžiama teismo, kuriam pateikiamas prašymas dėl blokavimo įsakymo, jurisdikcija, apibūdinimas;
 - ii) visų reikšmingų aplinkybių, kuriomis grindžiamas reikalavimas ir, jei taikoma, reikalaujami delspinigiai, apibūdinimas;
 - iii) pareiškimas, kuriame nurodoma, ar kreditorius jau pradėjo teismo procesą prieš skolininką dėl bylos esmės;
- i) kai kreditoriui jau yra išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas, – pareiškimas, kad teismo sprendimas, teisminis susitarimas arba autentiškas dokumentas dar neįvykdytas arba, jeigu jis įvykdytas iš dalies, įrašas apie tai, kokia dalis liko neįvykdyta;
- j) visų reikšmingų aplinkybių, kuriomis grindžiamas blokavimo įsakymo išdavimas, kaip reikalaujama 7 straipsnio 1 dalyje, apibūdinimas;
- k) kai taikoma – priežastys, kodėl, kreditoriaus manymu, jis turėtų būti atleistas nuo garantijos pateikimo pagal 12 straipsnį;
- l) įrodymų, kuriuos pateikė kreditorius, sąrašas;
- m) deklaracija, kaip numatyta 16 straipsnyje, dėl to, ar kreditorius kitiems teismams arba valdžios institucijoms yra pateikęs prašymą dėl lygiaverčio nacionalinio įsakymo arba ar toks įsakymas jau buvo išduotas arba buvo atsisakyta jį išduoti, o jei buvo išduotas, – mastas, kuriuo jis buvo įgyvendintas;
- n) duomenys apie kreditoriaus banko sąskaitą, kuri bus naudojama skolininko atliekamiems savanoriškiems mokėjimams reikalavimui tenkinti (neprivaloma);
- o) deklaracija, kad prašyme kreditoriaus pateikta informacija, jo žiniomis, yra teisinga ir išsami, ir kad kreditorius žino, jog dėl tyčinių neteisingų ar neišsamių pareiškimų gali atsirasti teisinių pasekmių pagal valstybės narės, kurioje pateiktas prašymas, teisę arba gali kilti atsakomybė pagal 13 straipsnį.

3. Prie prašymo pridedami visi reikšmingi patvirtinamieji dokumentai, ir, kai kreditoriui jau yra išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas – teismo sprendimo, taikos sutarties arba autentiško dokumento kopija, atitinkanti būtinas jo autentiškumo nustatymo sąlygas.

4. Prašymas ir patvirtinamieji dokumentai gali būti pateikti bet kokiomis ryšio, įskaitant elektroninį, priemonėmis, kurios yra priimtinos pagal valstybės narės, kurioje pateikiamas prašymas, procesines taisykles.

9 straipsnis

Įrodymų rinkimas

1. Teismas priima sprendimą rašytinio proceso tvarka, remdamasis informacija ir įrodymais, kuriuos kreditorius pateikė savo prašyme. Jei teismas mano, kad pateiktų įrodymų nepakanka, jis gali, jei leidžiama pagal nacionalinę teisę, prašyti kreditoriaus pateikti papildomų rašytinių įrodymų.

2. Nepaisant 1 dalies ir atsižvelgiant į 11 straipsnį teismas taip pat gali, su sąlyga, kad dėl to nederamai nevilkinamas bylos nagrinėjimas, pasinaudoti bet kuriuo kitu tinkamu jo nacionalinėje teisėje numatytu įrodymų rinkimo būdu, pavyzdžiui, išklausti kreditorių arba jo liudytoją (-us), be kita ko, pasitelkdamas vaizdo konferenciją ar kitas ryšio technologijų priemones.

10 straipsnis

Teismo proceso dėl bylos esmės inicijavimas

1. Kai kreditorius pateikė prašymą dėl blokavimo įsakymo prieš inicijuodamas teismo procesą dėl bylos esmės, jis inicijuoja tokį teismo procesą ir teismui, kuriam pateiktas prašymas dėl blokavimo įsakymo, pateikia tokio inicijavimo įrodymą per 30 dienų nuo dienos, kurią jis pateikė tą prašymą, arba per 14 dienų nuo įsakymo išdavimo dienos, priklausomai nuo to, kuri data yra vėlesnė. Be to, teismas gali skolininko prašymu tą laikotarpį pratęsti, pavyzdžiui, siekiant suteikti galimybę šalims susitarti dėl reikalavimo, ir atitinkamai informuoja abi šalis.

2. Jei per 1 dalyje nurodytą laikotarpį teismas negauna įrodymų apie teismo proceso inicijavimą, blokavimo įsakymas atšaukiamas arba panaikinamas ir atitinkamai informuojamos šalys.

Kai įsakymą išdavęs teismas yra vykdymo valstybėje narėje, įsakymo atšaukimas arba panaikinimas toje valstybėje narėje vykdomas pagal tos valstybės narės teisę.

Kai atšaukimą ar panaikinimą reikia vykdyti ne kilmės valstybėje narėje, teismas atšaukia blokavimo įsakymą naudodamas atšaukimo formą, nustatytą įgyvendinimo aktais, priimtais laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, ir pagal 29 straipsnį sprendimą atšaukti įsakymą perduoda vykdymo valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai. Ta valdžios institucija imasi reikalingų priemonių, atitinkamai taikydamą 23 straipsnį, įsakymui atšaukti ar panaikinti.

3. Taikant 1 dalį laikoma, kad teismo procesas dėl bylos esmės buvo inicijuotas:

a) tuo laiko momentu, kai teismui pateiktas dokumentas, kuriuo pradedamas teismo procesas, ar lygiavertis dokumentas, su sąlyga, kad kreditorius vėliau ėmėsi jam privalomų priemonių, kad tas dokumentas būtų įteiktas skolininkui; arba

b) jeigu tas dokumentas turi būti įteiktas prieš jį pateikiant teismui – tuo laiko momentu, kai jį gavo už įteikimą atsakinga valdžios institucija, su sąlyga, kad kreditorius vėliau ėmėsi jam privalomų priemonių, kad tas dokumentas būtų pateiktas teismui.

Už dokumento įteikimą, nurodytą pirmos pastraipos b punkte, atsakinga valdžios institucija yra valdžios institucija, kuri pirmoji gauna įteiktinus dokumentus.

*11 straipsnis***Ex parte procedūra**

Skolininkui nepranešama apie prašymą dėl blokavimo įsakymo ir jis neišklausomas prieš išduodant įsakymą.

*12 straipsnis***Kreditoriaus pateikiama garantija**

1. Prieš išduodamas blokavimo įsakymą tuo atveju, kai kreditoriui dar neišduotas teismo sprendimas, nesudaryta taikos sutartis ar neišduotas autentiškas dokumentas, teismas turi pareikalauti, kad kreditorius pateiktų garantiją sumai, kurios pakaktų užkirsti kelią piktnaudžiavimui šiame reglamente numatyta procedūra ir užtikrinti žalos, skolininko patiriamos dėl įsakymo, atlyginimą tokia apimtimi, kokia kreditorius yra atsakingas už tokią žalą pagal 13 straipsnį.

Išimties tvarka teismas gali netaikyti pirmoje pastraipoje nustatyto reikalavimo, jeigu mano, kad konkretaus atvejo aplinkybėmis toje pastraipoje nurodytos garantijos teikimas yra netikslingas.

2. Kai kreditoriui jau išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis ar išduotas autentiškas dokumentas, prieš išduodamas įsakymą teismas gali reikalauti, kad kreditorius pateiktų 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą garantiją, jeigu mano, kad konkretaus atvejo aplinkybėmis tai yra būtina ir tikslinga.

3. Jei teismas reikalauja pateikti garantiją pagal šį straipsnį, jis informuoja kreditorių apie reikiamą sumą ir apie garantijos formas, priimtinas pagal valstybės narės, kurioje yra teismas, teisę. Jis nurodo kreditoriui, kad blokavimo įsakymą išduos tada, kai bus pateikta tuos reikalavimus atitinkanti garantija.

*13 straipsnis***Kreditoriaus atsakomybė**

1. Kreditorius atsako už bet kokią dėl jo kaltės skolininkui blokavimo įsakymu padarytą žalą. Įrodinėjimo pareiga tenka skolininkui.

2. Jei kreditorius neįrodo kitaip, jo kaltė preziumuojama šiais atvejais:

a) jei įsakymas atšaukiamas, nes kreditorius neinicijavo teismo proceso dėl bylos esmės, nebent tas neveikimas yra dėl to, kad skolininkas įvykdė reikalavimą sumokėti arba šalys susitarė kitaip;

b) jei kreditorius neprašė panaikinti perviršinių sumų blokavimo, kaip numatyta 27 straipsnyje;

c) jei vėliau nustatoma, kad įsakymo išdavimas buvo nepagrįstas arba pagrįstas tik dėl mažesnės sumos dėl to, kad kreditorius nevykdė 16 straipsnyje nustatytų pareigų, arba

d) jei įsakymas atšauktas arba jo vykdymas nutrauktas, nes kreditorius nevykdė pagal šį reglamentą jam nustatytų pareigų dėl dokumentų įteikimo ar vertimo pateikimo arba dėl to, kad neišsprendė dokumentų neįteikimo ar vertimo nepateikimo problemos pagal šį reglamentą.

3. Nepaisant 1 dalies, valstybės narės gali savo nacionalinėje teisėje toliau taikyti arba nustatyti kitus atsakomybės pagrindus ar kitų rūšių atsakomybę arba taisykles dėl įrodinėjimo pareigos. Visus kitus konkrečiai 1 arba 2 dalyje neapartus su kreditoriaus atsakomybe skolininkui susijusius klausimus reglamentuoja nacionalinė teisė.

4. Kreditoriaus atsakomybei taikytina teisė yra vykdymo valstybės narės teisė.

Jei sąskaitos blokuojamos daugiau kaip vienoje valstybėje narėje, kreditoriaus atsakomybei taikytina teisė yra tos vykdymo valstybės narės:

- a) kurioje yra skolininko įprastinė gyvenamoji vieta (buveinė), kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 864/2007 ⁽¹⁾ 23 straipsnyje, teisė, arba, jei ši sąlyga netenkinama,
 - b) kuri turi glaudžiausią ryšį su byla.
5. Šis straipsnis neapima galimos kreditoriaus atsakomybės bankui ar trečiajai šaliai klausimo.

14 straipsnis

Prašymas gauti informacijos apie sąskaitą

1. Jeigu kreditoriui valstybėje narėje išduotas vykdytinas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas, pagal kurį reikalaujama, kad skolininkas sumokėtų kreditoriaus reikalavimo sumą ir jeigu kreditorius pagrįstai mano, kad skolininkas tam tikros valstybės narės banke turi vieną ar kelias sąskaitas, bet nežino nei banko pavadinimo ir (arba) adreso, nei IBAN, BIC numerio ar kito banko numerio, pagal kurį galima identifikuoti banką, kreditorius gali prašyti, kad teismas, kuriam pateiktas prašymas dėl blokavimo įsakymo, paprašytų vykdymo valstybės narės informavimo institucijos gauti informacijos, kuri yra būtina, kad būtų galima nustatyti banką (-us) ir skolininko sąskaitą (-as).

Nepaisant pirmos pastraipos, kreditorius gali pateikti toje pastraipoje nurodytą prašymą tais atvejais, kai kreditoriui išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas dar nėra vykdytinas, o blokuotina suma yra reikšminga, atsižvelgiant į susijusias aplinkybes, ir kreditorius pateikė pakankamų įrodymų, kad teismas įsitikintų, jog skubiai reikia gauti tokios informacijos apie sąskaitą, kadangi esama rizikos, kad be tokios informacijos gali kilti pavojus vėlesniam kreditoriaus reikalavimo skolininko atžvilgiu įvykdymui ir kad dėl tos priežasties gali žymiai pablogėti kreditoriaus finansinė padėtis.

2. Kreditorius 1 dalyje nurodytą prašymą pateikia prašyme dėl blokavimo įsakymo. Kreditorius pagrindžia, kodėl jis mano, kad skolininkas turi vieną ar kelias sąskaitas banke tam tikroje valstybėje narėje ir pateikia visą jam žinomą aktualią informaciją apie skolininką bei blokuotiną (-as) banko sąskaitą (-as). Jei teismas, kuriam pateiktas prašymas dėl blokavimo įsakymo, mano, kad kreditoriaus prašymas yra nepakankamai pagrįstas, jis jį atmeta.

3. Kai teismas įsitikina, kad kreditoriaus prašymas yra tinkamai pagrįstas ir kad visos blokavimo įsakymo išdavimo sąlygos ir visi reikalavimai yra įvykdyti, išskyrus reikalavimą dėl informacijos, išdėstytą 8 straipsnio 2 dalies d punkte, ir, jei taikoma, reikalavimą dėl garantijos pagal 12 straipsnį, teismas, laikydamasis 29 straipsnio, perduoda prašymą gauti informacijos vykdymo valstybės narės informavimo institucijai.

4. Kad gautų 1 dalyje nurodytą informaciją, informavimo institucija vykdymo valstybėje narėje naudoja vieną iš toje valstybėje narėje naudojamų metodų pagal 5 dalį.

5. Kiekviena valstybė narė savo nacionalinėje teisėje numato bent vieną iš šių metodų 1 dalyje nurodytai informacijai gauti:

- a) visiems jos teritorijoje esantiems bankams nustatomą pareigą informavimo institucijos prašymu atskleisti, ar skolininkas turi juose sąskaitą;

⁽¹⁾ 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Reglamentas „Roma II“) (OL L 199, 2007 7 31, p. 40).

- b) galimybę informavimo institucijai gauti atitinkamos informacijos, kai tą informaciją registruose ar kitaip turi viešojo sektoriaus institucijos ar viešojo administravimo institucijos;
- c) galimybę valstybės narėms teismams įpareigoti skolininką atskleisti, kuriame banke ar bankuose jos teritorijoje jis turi vieną ar kelias sąskaitas, kartu išduodant teismo įsakymą *in personam*, kuriuo jam draudžiama išimti ar pervesti jo sąskaitoje ar sąskaitose turimas lėšas iki tokios sumos, kuri blokuotina blokavimo įsakymu; arba
- d) bet kuriuos kitus metodus, kurie yra veiksmingi ir rezultatyvūs siekiant gauti atitinkamos informacijos, su sąlyga, kad jie nereikalautų neproporcingai daug išlaidų ar laiko.

Nepaisant to, koks metodas ar metodai numatyti valstybėje narėje, visos valdžios institucijos, dalyvaujančios gaunant informaciją, turi veikti operatyviai.

6. Kai tik vykdymo valstybės narės informavimo institucija gauna informacijos apie sąskaitą, ji perduoda ją informacijos prašiusiam teismui pagal 29 straipsnį.

7. Jei informavimo institucija negali gauti 1 dalyje nurodytos informacijos, ji apie tai atitinkamai informuoja informacijos prašiusį teismą. Tais atvejais, kai nesant informacijos apie sąskaitą prašymas dėl blokavimo įsakymo atmetamas viso reikalavimo atžvilgiu, informacijos prašęs teismas nedelsdamas grąžina garantiją, kurią kreditorius galėjo pateikti pagal 12 straipsnį.

8. Tais atvejais, kai pagal šį straipsnį informavimo institucijai bankas suteikia informaciją arba jai suteikiama galimybė gauti viešosios valdžios institucijų ar viešojo administravimo institucijų registruose turimą informaciją apie sąskaitą, pranešimas skolininkui apie jo asmens duomenų atskleidimą atidedamas 30 dienų, siekiant užkirsti kelią tam, kad anksti pranešus apie tai skolininkui kiltų pavojus blokavimo įsakymo veikimui.

15 straipsnis

Delspinigiai ir išlaidos

1. Kreditoriaus prašymu į blokavimo įsakymą įtraukiami visi iki įsakymo išdavimo dienos pagal reikalavimui taikytiną teisę susikaupę delspinigiai, su sąlyga, kad delspinigių suma arba rūšis nėra tokie, kad jų įtraukimas pažeistų kilmės valstybės narės teisės viršesnes privalomas nuostatas.

2. Kai kreditoriui jau išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis ar išduotas autentiškas dokumentas, į blokavimo įsakymą kreditoriaus prašymu taip pat įtraukiamos išlaidos, susijusios su tokio sprendimo, sutarties ar dokumento išdavimu, jei buvo nustatyta, kad tas išlaidas turi padengti skolininkas.

16 straipsnis

Vienu metu teikiami prašymai

1. Kreditorius negali tuo pačiu metu keliems teismams pateikti kelių prašymų dėl blokavimo įsakymo to paties skolininko atžvilgiu, kuriuo siekiama užtikrinti tą patį reikalavimą.

2. Prašyme dėl blokavimo įsakymo kreditorius nurodo, ar kitam teismui ar valdžios institucijai yra pateikęs prašymą išduoti lygiavertį nacionalinį įsakymą to paties skolininko atžvilgiu, kuriuo siekiama užtikrinti tą patį reikalavimą, arba ar jam jau yra išduotas toks įsakymas. Jis taip pat nurodo visus prašymus išduoti tokį įsakymą, kurie buvo atmeti kaip nepriimtini ar nepagrįsti.

3. Jei blokavimo įsakymo išdavimo procedūros metu kreditoriui išduodamas lygiavertis nacionalinis įsakymas to paties skolininko atžvilgiu, kuriuo siekiama užtikrinti tą patį reikalavimą, jis nedelsdamas informuoja teismą apie tai ir apie paskesnę išduoto nacionalinio įsakymo įgyvendinimą. Jis taip pat informuoja teismą apie visus prašymus išduoti lygiavertį nacionalinį įsakymą, kurie buvo atmesti kaip nepriimtini ar nepagrįsti.

4. Tais atvejais, kai teismui pranešama, kad kreditoriui jau išduotas lygiavertis nacionalinis įsakymas, atsižvelgdamas į visas aplinkybes, teismas sprendžia, ar išduoti blokavimo įsakymą dėl viso reikalavimo ar jo dalies vis dar yra tikslinga.

17 straipsnis

Sprendimas dėl prašymo dėl blokavimo įsakymo

1. Teismas, kuriam pateiktas prašymas dėl blokavimo įsakymo, išnagrinėja, ar įvykdytos šiame reglamente nustatytos sąlygos ir reikalavimai.

2. Teismas dėl prašymo sprendžia nedelsdamas, bet ne vėliau kaip 18 straipsnyje nustatytais terminais.

3. Tais atvejais, kai kreditorius nepateikė visos 8 straipsnyje reikalaujamos informacijos, teismas, kuriam pateiktas prašymas, gali suteikti kreditoriui galimybę per teismo nustatytą laikotarpį papildyti arba ištaisyti prašymą, išskyrus atvejus, kai prašymas yra akivaizdžiai nepriimtinas arba nepagrįstas. Jei per tą laikotarpį kreditorius nepapildo arba neištaiso prašymo, prašymas atmetamas.

4. Blokavimo įsakymas išduodamas sumai, pagrįstai 9 straipsnyje nurodytais įrodymais ir remiantis pagrindiniam reikalavimui taikytina teise, ir atitinkamais atvejais apima delpinigių ir (arba) išlaidas, remiantis 15 straipsniu.

Jokiomis aplinkybėmis negali būti išduotas įsakymas sumai, kuri viršija kreditoriaus prašyme nurodytą sumą.

5. Apie sprendimą dėl prašymo kreditoriui pranešama laikantis kilmės valstybės narės teisėje lygiaverčiams nacionaliniams įsakymams numatytos procedūros.

18 straipsnis

Sprendimo dėl prašymo dėl blokavimo įsakymo priėmimo terminai

1. Kai kreditoriui dar nėra išduotas teismo sprendimas, nėra sudaryta taikos sutartis arba nėra išduotas autentiškas dokumentas, teismas sprendimą priima ne vėliau kaip iki dešimtos darbo dienos, einančios po dienos, kurią kreditorius pateikė prašymą arba, jei taikoma, jį papildė, pabaigos.

2. Kai kreditoriui jau yra išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas, teismas sprendimą priima ne vėliau kaip iki penktos darbo dienos, einančios po dienos, kurią kreditorius pateikė prašymą arba, jei taikoma, jį papildė, pabaigos.

3. Kai teismas pagal 9 straipsnio 2 dalį nustato, kad būtina išklausti kreditorių ir atitinkamais atvejais jo liudytoją (-us), teismas nedelsdamas surengia posėdį ir sprendimą priima ne vėliau kaip iki penktos darbo dienos, einančios po dienos, kurią įvyko posėdis, pabaigos.

4. 12 straipsnyje nurodytais atvejais šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatyti terminai taikomi sprendimui, pagal kurį reikalaujama, kad kreditorius pateiktų garantiją. Kreditoriui pateikus reikalaujamą garantiją, teismas nedelsdamas priima sprendimą dėl prašymo dėl blokavimo įsakymo.

5. Nepaisant šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių, 14 straipsnyje nurodytais atvejais teismas, gavęs 14 straipsnio 6 arba 7 dalyje nurodytą informaciją, sprendimą priima nedelsdamas, su sąlyga, kad kreditorius iki to laiko yra pateikęs garantiją, jei jos reikalaujama.

19 straipsnis

Blokavimo įsakymo forma ir turinys

1. Blokavimo įsakymas išduodamas naudojant formą, nustatytą įgyvendinimo aktais, priimtais laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, ir pažymimas teismo antspaudu, parašu ir (arba) bet koku kitu teismo patvirtinimu. Formą sudaro dvi dalys:

- a) A dalis, kurioje pateikiama 2 dalyje nustatyta informacija, skirta pateikti bankui, kreditoriui ir skolininkui, ir
- b) B dalis, kurioje pateikiama 3 dalyje nustatyta informacija, skirta pateikti kreditoriui ir skolininkui kartu su 2 dalyje nurodyta informacija.

2. A dalyje pateikiama ši informacija:

- a) teismo pavadinimas, adresas ir bylos numeris;
- b) kreditoriaus duomenys, kaip nurodyta 8 straipsnio 2 dalies b punkte;
- c) skolininko duomenys, kaip nurodyta 8 straipsnio 2 dalies c punkte;
- d) banko, kuriam skirtas įsakymas, pavadinimas ir adresas;
- e) jei kreditorius prašyme yra nurodęs skolininko sąskaitos numerį – blokuotinos (-ų) sąskaitos (-ų) numeris (-iai), taip pat, kai taikytina, įrašas apie tai, ar taip pat turi būti blokuojamos bet kokios kitos tame pačiame banke skolininko turimos sąskaitos;
- f) kai taikytina, įrašas apie tai, kad blokuotinos sąskaitos numeris buvo gautas pateikus prašymą pagal 14 straipsnį ir kad prireikus bankas, remdamasis 24 straipsnio 4 dalies antra pastraipa, turi gauti atitinkamą (-us) numerį (-ius) iš vykdymo valstybės narės informavimo institucijos;
- g) įsakymu blokuotina suma;
- h) nurodymas bankui įgyvendinti įsakymą pagal 24 straipsnį;
- i) įsakymo išdavimo data;
- j) jei kreditorius savo prašyme yra nurodęs sąskaitą pagal 8 straipsnio 2 dalies n punktą – įgaliojimas bankui pagal 24 straipsnio 3 dalį leisti panaudoti lėšas ir jas pervesti, jei to prašo skolininkas ir jei tai leidžiama pagal vykdymo valstybės narės teisę, iš užblokuotos sąskaitos į sąskaitą, kurią kreditorius nurodė savo prašyme, nevirsijant įsakyme nurodytos sumos;
- k) informacija apie tai, kur galima rasti deklaracijos pagal 25 straipsnį formos elektroninę versiją.

3. B dalyje pateikiama ši informacija:
- a) bylos dalyko aprašymas ir teismo motyvai, kuriais remiantis išduodamas įsakymas;
 - b) kreditoriaus pateiktos garantijos (jei ji pateikta) suma;
 - c) kai taikytina, terminas inicijuoti teismo procesą dėl bylos esmės ir pateikti įrodymus apie tokį inicijavimą įsakymą išduodančiam teismui;
 - d) kai taikytina, įrašas apie tai, kurie dokumentai turi būti išversti vadovaujantis 49 straipsnio 1 dalies antru sakiniu;
 - e) kai taikytina, įrašas apie tai, kad kreditoriui tenka atsakomybė už įsakymo įvykdymo inicijavimą ir todėl atitinkamais atvejais, įrašas apie tai, kad kreditoriui tenka atsakomybė už jo perdavimą vykdymo valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai pagal 23 straipsnio 3 dalį ir už įteikimo skolininkui inicijavimą pagal 28 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis, ir
 - f) informacija apie teisių gynimo priemones, kuriomis gali pasinaudoti skolininkas.
4. Tais atvejais, kai blokavimo įsakymas yra susijęs su skirtinguose bankuose esančiomis sąskaitomis, kiekvienam bankui užpildoma atskira forma (A dalis pagal 2 dalį). Tokiu atveju kreditoriui ir skolininkui skirtoje formoje (atitinkamai A ir B dalys pagal 2 ir 3 dalis) pateikiamas visų susijusių bankų sąrašas.

20 straipsnis

Blokavimo galiojimo trukmė

Blokavimo įsakymu užblokuotos lėšos lieka užblokuotos kaip nurodyta įsakyme arba bet kuriame vėlesniame to įsakymo pakeitime ar apribojime pagal 4 skyrių:

- a) iki įsakymas atšaukiamas;
- b) kol nutraukiamas įsakymo vykdymas arba
- c) iki įsakymu užblokuotoms lėšoms pritaikoma priemonė, kuria užtikrinamas kreditoriui išduoto teismo sprendimo, sudarytos taikos sutarties arba išduoto autentiško dokumento, susijusio su reikalavimu, kurį buvo siekiama užtikrinti blokavimo įsakymu, vykdymas.

21 straipsnis

Skundas dėl atsisakymo išduoti blokavimo įsakymą

1. Kreditorius turi teisę apskusti bet kurį teismo sprendimą, kuriuo visiškai arba iš dalies buvo atmestas jo prašymas dėl blokavimo įsakymo.
2. Toks skundas pateikiamas per 30 dienų nuo tos dienos, kurią kreditoriui pranešta apie 1 dalyje nurodytą sprendimą. Jis pateikiamas teismui, kurį atitinkama valstybė narė nurodė Komisijai pagal 50 straipsnio 1 dalies d punktą.
3. Tais atvejais, kai prašymas dėl blokavimo įsakymo buvo atmestas visiškai, skundas nagrinėjamas pagal *ex parte* procedūrą, kaip numatyta 11 straipsnyje.

3 SKYRIUS

BLOKAVIMO ĮSAKYMO PRIPAŽINIMAS, VYKDYTINUMAS IR VYKDYMAS

22 straipsnis

Pripažinimas ir vykdytinumas

Vienoje valstybėje narėje pagal šį reglamentą išduotas blokavimo įsakymas pripažįstamas kitose valstybėse narėse nereikalaujant jokios specialios procedūros ir yra vykdytinas kitoje valstybėje narėje nereikalaujant įsakymo paskelbimo vykdytinu.

23 straipsnis

Blokavimo įsakymo vykdymas

1. Laikantis šio skyriaus nuostatų blokavimo įsakymas vykdomas pagal procedūras, taikomas lygiaverčių nacionalinių įsakymų vykdymui vykdomo valstybėje narėje.

2. Visos valdžios institucijos, dalyvaujančios vykdant įsakymą, nedelsdamos imasi veiksmų.

3. Jeigu blokavimo įsakymas išduotas valstybėje narėje, kuri nėra vykdomo valstybės narė, šio straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais, laikantis 29 straipsnio, vykdomo valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai perduodama įsakymo A dalis, kaip nurodyta 19 straipsnio 2 dalyje, ir tuščia deklaracijos pagal 25 straipsnį standartine forma.

Perdavimą atlieka įsakymą išdavęs teismas arba kreditorius, atsižvelgiant į tai, kam pagal kilmės valstybės narės teisę tenka pareiga inicijuoti vykdomo procedūrą.

4. Prieš priėmus įsakymą pridėjamas vertimas arba transliteracija į vykdomo valstybės narės oficialią kalbą arba, jeigu toje valstybėje narėje yra kelios oficialios kalbos, į vietas, kurioje įsakymas turi būti įgyvendinamas, oficialią kalbą arba vieną iš oficialių kalbų. Tokį vertimą arba transliteraciją pateikia įsakymą išdavęs teismas, naudodamas 19 straipsnyje nurodytą standartinę formą atitinkama kalba.

5. Vykdomo valstybės narės kompetentinga valdžios institucija imasi reikiamų veiksmų, kad įsakymas būtų vykdomas pagal jos nacionalinę teisę.

6. Jeigu blokavimo įsakymas apima daugiau nei vieną banką toje pačioje valstybėje narėje arba skirtingose valstybėse narėse, atitinkamos vykdomo valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai perduodama kiekvienam bankui skirta atskira forma, kaip nurodyta 19 straipsnio 4 dalyje.

24 straipsnis

Blokavimo įsakymo vykdymas

1. Bankas, kuriam adresuotas blokavimo įsakymas, gavęs įsakymą arba, jeigu taip numatyta vykdomo valstybės narės teisėje, gavęs atitinkamą nurodymą įgyvendinti įsakymą, jį įgyvendina nedelsdamas.

2. Blokavimo įsakymui įgyvendinti bankas, laikydamasis 31 straipsnio nuostatų, užblokuoja įsakyme nurodytą sumą:

a) užtikrindamas, kad ta suma nebūtų pervesta ar išimta iš sąskaitos ar sąskaitų, kuri (-ios) yra nurodyta (-os) įsakyme arba nustatyta (-os) pagal 4 dalies nuostatas, arba

b) jei taip nustatyta nacionalinėje teisėje, pervesdamas tą sumą į blokavimui skirtą sąskaitą.

Užblokuojant galutinę sumą gali būti atsižvelgta į operacijas, kurios jau pradėtos vykdyti tuo momentu, kai bankas gauna įsakymą arba atitinkamą nurodymą. Tačiau į tokias pradėtas operacijas gali būti atsižvelgta tik tuo atveju, kai jos užbaigiamos prieš bankui pateikiant deklaraciją pagal 25 straipsnį 25 straipsnio 1 dalyje nustatytais terminais.

3. Nepaisant 2 dalies a punkto, bankas turi teisę skolininko prašymu leisti panaudoti lėšas ir tas lėšas pervesti į įsakyme nurodytą kreditoriaus sąskaitą kreditoriaus reikalavimams patenkinti, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

- a) įsakyme pagal 19 straipsnio 2 dalies j punktą konkrečiai nurodytas toks banko leidimas;
- b) toks leidimas panaudoti lėšas ir jas pervesti leidžiamas pagal vykdymo valstybės narės teisę ir
- c) atitinkamos sąskaitos atžvilgiu nėra konkuruojančių įsakymų.

4. Jeigu blokavimo įsakyme konkrečiai nenurodytas (-i) skolininko banko sąskaitos (-ų) numeris (-iai), o tik skolininko pavardė ir kiti su juo susiję duomenys, bankas arba kitas už įsakymo vykdymą atsakingas subjektas nustato įsakyme nurodytame banke esančią (-ias) skolininko sąskaitą (-as).

Jeigu, remdamasis įsakyme pateikta informacija, bankas arba kitas subjektas negali neabejotinai nustatyti skolininko sąskaitos, bankas:

- a) sąskaitos numerį (-ius) gauna iš vykdymo valstybės narės informavimo institucijos, jeigu, laikantis 19 straipsnio 2 dalies f punkto, įsakyme nurodyta, kad tas numeris ar tie blokuotinos (-ų) sąskaitos (-ų) numeriai buvo gauti pateikus prašymą pagal 14 straipsnį, ir
- b) visais kitais atvejais įsakymo neįgyvendina.

5. Įsakymas nėra įgyvendinamas 2 dalies a punkte nurodytoje (-ose) sąskaitoje (-ose) turimų lėšų, viršijančių blokavimo įsakyme nurodytą sumą, atžvilgiu.

6. Jei blokavimo įsakymo įgyvendinimo metu 2 dalies a punkte nurodytoje (-ose) sąskaitoje (-ose) turimų lėšų nepakanka, kad būtų užblokuota visa įsakyme nurodyta suma, įsakymas įgyvendinamas tik sąskaitoje (-ose) turimos sumos atžvilgiu.

7. Jei blokavimo įsakymas taikomas kelioms tame pačiame banke esančioms skolininko sąskaitoms ir tose sąskaitose esančios lėšos viršija įsakyme nurodytą sumą, įsakymas įgyvendinamas tokia pirmumo eile:

- a) taupymo sąskaitos tik skolininko vardu;
- b) einamosios sąskaitos tik skolininko vardu;
- c) taupymo sąskaitos bendru vardu, laikantis 30 straipsnio;
- d) einamosios sąskaitos bendru vardu, laikantis 30 straipsnio.

8. Tais atvejais, kai 2 dalies a punkte nurodytoje (-ose) sąskaitoje (-ose) turimos lėšos yra kita valiuta nei nurodytoji išduotame blokavimo įsakyme, bankas konvertuoja įsakyme nurodytą sumą į valiutą, kuria turimos lėšos, atsižvelgdamas į įsakymo įgyvendinimo dieną ir valandą taikytiną Europos Centrinio Banko orientacinį užsienio valiutų keitimo kursą arba vykdymo valstybės narės centrinio banko nustatytą tos valiutos pardavimo kursą ir užblokuoja atitinkamą sumą valiuta, kuria turimos lėšos.

25 straipsnis

Deklaracija dėl lėšų blokavimo

1. Ne vėliau kaip iki trečios darbo dienos, einančios po blokavimo įsakymo įgyvendinimo, pabaigos bankas arba kitas už įsakymo vykdymą vykdymo valstybėje narėje atsakingas subjektas, naudodamas deklaracijos formą, nustatytą įgyvendinimo aktais, priimtais laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, pateikia deklaraciją, nurodydamas, ar skolininko sąskaitos (-ų) lėšos buvo blokuotos ir kokių mastu, ir jeigu buvo, kurią dieną įsakymas buvo įgyvendintas. Jeigu išimtinėmis aplinkybėmis bankas arba kitas subjektas deklaracijos negali pateikti per tris darbo dienas, jis ją pateikia kuo greičiau, bet ne vėliau kaip iki aštuntos darbo dienos, einančios po įsakymo įgyvendinimo, pabaigos.

Deklaracija nedelsiant perduodama pagal 2 ir 3 dalis.

2. Jeigu įsakymas buvo išduotas vykdymo valstybėje narėje, bankas arba kitas už įsakymo vykdymą atsakingas subjektas pagal 29 straipsnį deklaraciją perduoda įsakymą išdavusiam teismui ir registruotu paštu su gavimo patvirtinimu arba lygiavertėmis elektroninėmis priemonėmis ją perduoda kreditoriui.

3. Jeigu įsakymas išduotas kitoje valstybėje narėje nei vykdymo valstybė narė, ši deklaracija pagal 29 straipsnį perduodama vykdymo valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai, išskyrus tuos atvejus, kai ją pateikė ta pati institucija.

Ne vėliau kaip iki pirmos darbo dienos, einančios po dienos, kurią gauta ar pateikta deklaracija, pabaigos ta valdžios institucija pagal 29 straipsnį deklaraciją perduoda įsakymą išdavusiam teismui ir registruotu paštu su gavimo patvirtinimu arba lygiavertėmis elektroninėmis priemonėmis ją perduoda kreditoriui.

4. Bankas arba kitas už blokavimo įsakymo vykdymą atsakingas subjektas skolininko prašymu jam atskleidžia įsakymo duomenis. Bankas arba kitas subjektas tai gali padaryti ir nesant tokio prašymo.

26 straipsnis

Banko atsakomybė

Visą banko atsakomybę už šiame reglamente nustatytų jo pareigų nevykdymą reglamentuoja vykdymo valstybės narės teisė.

27 straipsnis

Kreditoriaus pareiga prašyti panaikinti perviršinių sumų blokavimą

1. Kreditorius privalo imtis reikiamų veiksmų, kad būtų panaikintas bet kurios sumos, kuri, įgyvendinus blokavimo įsakymą, viršija blokavimo įsakyme nurodytą sumą, blokavimas:

a) jei įsakyme nurodytos kelios sąskaitos toje pačioje valstybėje narėje ar skirtingose valstybėse narėse arba

b) jei įsakymas išduotas įgyvendinus vieną ar kelis lygiavertčius nacionalinius įsakymus to paties skolininko atžvilgiu, kuriuo (-iais) siekiama užtikrinti tą patį reikalavimą.

2. Ne vėliau kaip iki trečios darbo dienos, einančios po to, kai gauta deklaracija pagal 25 straipsnį, kurioje nurodoma, kad blokavimo suma viršyta, pabaigos kreditorius, naudodamas prašymo panaikinti perviršinių sumų blokavimą formą, nustatytą įgyvendinimo aktais, priimtais laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, greičiausiomis priemonėmis pateikia prašymą perviršinių sumų panaikinti blokavimą vykdymo valstybės narės, kurioje buvo viršyta blokavimo suma, kompetentingai valdžios institucijai.

Gavusi prašymą ta valdžios institucija iš karto nurodo atitinkamam bankui panaikinti perviršinių sumų blokavimą. 24 straipsnio 7 dalis, kai tinka, taikoma atvirkštine pirmumo tvarka.

3. Šiuo straipsniu neužkertamas kelias valstybei narei savo nacionalinėje teisėje numatyti, kad jos teritorijoje esančiose sąskaitose esančių perviršinių sumų blokavimo panaikinimas būtų inicijuojamas tos valstybės narės kompetentingos vykdymo institucijos.

28 straipsnis

Dokumentų įteikimas skolininkui

1. Blokavimo įsakymas, kiti šio straipsnio 5 dalyje nurodyti dokumentai ir deklaracija pagal 25 straipsnį įteikiami skolininkui laikantis šio straipsnio.

2. Jei skolininko gyvenamoji vieta (buveinė) yra kilmės valstybėje narėje, dokumentai įteikiami pagal tos valstybės narės teisę. Įsakymą išdavęs teismas arba kreditorius, priklausomai nuo to, kam tenka pareiga inicijuoti įteikimą kilmės valstybėje narėje, įteikimą inicijuoja ne vėliau kaip iki trečios darbo dienos, einančios po dienos, kurią gauta deklaracija pagal 25 straipsnį, kurioje nurodyta, kad sumos buvo užblokuotos, pabaigos.

3. Jeigu skolininko gyvenamoji vieta (buveinė) yra kitoje valstybėje narėje nei kilmės valstybė narė, įsakymą išdavęs teismas arba kreditorius, priklausomai nuo to, kam tenka pareiga inicijuoti įteikimą kilmės valstybėje narėje, ne vėliau kaip iki trečios darbo dienos, einančios po dienos, kurią gauta deklaracija pagal 25 straipsnį, kurioje nurodyta, kad sumos buvo užblokuotos, pabaigos pagal 29 straipsnį perduoda šio straipsnio 1 dalyje nurodytus dokumentus valstybės narės, kurioje yra skolininko gyvenamoji vieta (buveinė), kompetentingai valdžios institucijai. Ta valdžios institucija nedelsdama imasi reikiamų veiksmų, kad dokumentai skolininkui būtų įteikti pagal valstybės narės, kurioje yra skolininko nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė), teisę.

Jeigu valstybė narė, kurioje yra skolininko gyvenamoji vieta (buveinė), yra vienintelė vykdymo valstybė narė, šio straipsnio 5 dalyje nurodyti dokumentai perduodami tos valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai tuo metu, kai perduodamas įsakymas pagal 23 straipsnio 3 dalį. Tokiu atveju ta kompetentinga valdžios institucija inicijuoja visų šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų įteikimą ne vėliau kaip iki trečios darbo dienos, einančios po dienos, kurią buvo gauta ar išduota deklaracija pagal 25 straipsnį, kurioje nurodyta, kad sumos buvo užblokuotos, pabaigos.

Kompetentinga valdžios institucija praneša įsakymą išdavusiam teismui arba kreditoriui, priklausomai nuo to, kas perdavė įteikti skirtus dokumentus, apie dokumentų įteikimo skolininkui rezultatą.

4. Jei skolininko gyvenamoji vieta (buveinė) yra trečiojoje valstybėje, dokumentai įteikiami pagal kilmės valstybėje narėje taikytinas tarptautinio įteikimo taisykles.

5. Skolininkui įteikiami šie dokumentai, prireikus kartu pateikiant vertimą ar perrašą, kaip numatyta 49 straipsnio 1 dalyje:

a) blokavimo įsakymas naudojant 19 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytos formos A ir B dalis;

b) prašymas dėl blokavimo įsakymo, kurį kreditorius pateikė teismui;

c) visų dokumentų, kuriuos kreditorius pateikė teismui siekdamas, kad būtų išduotas įsakymas, kopijos.

6. Kai blokavimo įsakymas susijęs su daugiau nei vienu banku, skolininkui pagal šį straipsnį įteikiama tik pirma deklaracija pagal 25 straipsnį, kurioje nurodyta, kad sumos buvo užblokuotos. Apie visas paskesnes deklaracijas pagal 25 straipsnį skolininkui pranešama nedelsiant.

29 straipsnis

Dokumentų perdavimas

1. Tais atvejais, kai šiame reglamente numatytas dokumentų perdavimas pagal šį straipsnį, toks perdavimas gali būti atliekamas bet kuriomis tinkamomis priemonėmis, jeigu gauto dokumento turinys yra teisingas ir atitinka perduoto dokumento turinį, o visa jame pateikta informacija yra lengvai įskaitoma.

2. Teismas arba valdžios institucija, kurie gavo dokumentus pagal šio straipsnio 1 dalį, iki kitos darbo dienos pabaigos nuo jų gavimo išsiunčia valdžios institucijai, kreditoriui arba bankui, kurie perdavė dokumentus, patvirtinimą apie dokumentų gavimą pasitelkdami greičiausias perdavimo priemones ir naudodami standartinę formą, nustatytą įgyvendinimo aktais, priimtais laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.

30 straipsnis

Bendrų ir kito asmens vardu atidarytų sąskaitų blokavimas

Sąskaitose, kurios, banko duomenimis, priklauso ne tik skolininkui, arba sąskaitose, kurias turi trečiasis asmuo skolininko naudai, arba sąskaitose, kurias trečiojo asmens vardu turi skolininkas, turimos lėšos gali būti blokuojamos pagal šį reglamentą tik tokia apimtimi, kokia jas galima blokuoti pagal vykdymo valstybės narės teisę.

31 straipsnis

Neblokuotinos sumos

1. Sumos, kurios pagal vykdymo valstybės narės teisę yra neareštuotinos, pagal šį reglamentą yra neblokuotinos.

2. Jei pagal vykdymo valstybės narės teisę 1 dalyje nurodytos sumos yra neareštuotinos nesant skolininko prašymo, toje valstybėje narėje už neareštavimo nuostatos taikymą atsakinga įstaiga savo iniciatyva neleidžia blokuoti atitinkamų sumų.

3. Jei pagal vykdymo valstybės narės teisę šio straipsnio 1 dalyje nurodytos sumos yra neareštuotinos skolininko prašymu, tų sumų neleidžiama blokuoti skolininkui pateikus prašymą, kaip numatyta 34 straipsnio 1 dalies a punkte.

32 straipsnis

Blokavimo įsakymo vykdymo eilė

Vykdymo valstybėje narėje blokavimo įsakymo vykdymo eilė, jei ji yra, yra tokia pati, kaip ir lygiaverčio nacionalinio įsakymo vykdymo eilė.

4 SKYRIUS

TEISIŲ GYNIMO PRIEMONĖS

33 straipsnis

Skolininko teisių gynimo priemonės blokavimo įsakymo atžvilgiu

1. Skolininkui pateikus prašymą kompetentingam kilmės valstybės narės teismui, blokavimo įsakymas atšaukiamas arba atitinkamai atvejais pakeičiamas remiantis tuo, kad:

- a) neįvykdytos šiame reglamente nustatytos sąlygos arba reikalavimai;
- b) įsakymas, deklaracija pagal 25 straipsnį ir (arba) 28 straipsnio 5 dalyje nurodyti kiti dokumentai skolininkui nebuvo įteikti per 14 dienų nuo jo sąskaitos (-ų) blokavimo dienos;
- c) pagal 28 straipsnį skolininkui įteikti dokumentai neatitiko 49 straipsnio 1 dalyje išdėstytų reikalavimų dėl kalbos;
- d) įsakyme nurodytą sumą viršijančių sumų blokavimas nebuvo panaikintas pagal 27 straipsnį;
- e) reikalavimo, kurio vykdymą kreditorius siekia užtikrinti įsakymu, suma yra visiškai arba iš dalies sumokėta arba
- f) teismo sprendimu dėl bylos esmės buvo atmestas reikalavimas, kurio įvykdymą kreditorius siekė užtikrinti įsakymu, arba
- g) teismo sprendimas dėl bylos esmės panaikintas arba taikos sutartis ar autentiškas dokumentas, kurio įvykdymą kreditorius siekė užtikrinti įsakymu, buvo panaikintas.

2. Skolininkui pateikus prašymą kompetentingam kilmės valstybės narės teismui, sprendimas dėl garantijos pagal 12 straipsnį peržiūrimas, remiantis tuo, kad neįvykdytos to straipsnio sąlygos arba reikalavimai.

Kai, remdamasis tokia teisių gynimo priemone, teismas reikalauja, kad kreditorius pateiktų garantiją ar papildomą garantiją, atitinkamai atvejais taikomas 12 straipsnio 3 dalies pirmas sakinyss, o teismas nurodo, kad blokavimo įsakymas bus atšauktas arba pakeistas, jei per teismo nustatytą terminą nebus pateikta reikalaujama (papildoma) garantija.

3. Teisių gynimo priemonė, dėl kurios pateiktas prašymas pagal 1 dalies b punktą, taikoma, išskyrus atvejus, kai dokumentų neįteikimo problema išsprendžiama per 14 dienų nuo kreditoriaus informavimo apie tai, kad skolininkas pateikė prašymą taikyti teisių gynimo priemonę pagal 1 dalies b punktą.

Jeigu dokumentų neįteikimo problema nebuvo išspręsta kitomis priemonėmis, sprendžiant, ar taikyti teisių gynimo priemonę pagal 1 dalies b punktą, laikoma, kad neįteikimo problema išspręsta, jeigu:

- a) kreditorius paprašo pagal kilmės valstybės narės teisę už dokumentų įteikimą atsakingos institucijos įteikti dokumentus skolininkui arba
- b) skolininkas savo prašyme taikyti teisių gynimo priemonę nurodė, kad jis sutinka atsiimti dokumentus kilmės valstybės narės teisme, ir, jeigu kreditorius yra atsakingas už vertimų pateikimą, kreditorius tam teismui pateikia reikiamus vertimus pagal 49 straipsnio 1 dalį.

Pagal kilmės valstybės narės teisę už dokumentų įteikimą atsakinga institucija, gavusi kreditoriaus prašymą pagal šios dalies antros pastraipos a punktą, nedelsdama įteikia dokumentus skolininkui registruotu paštu su gavimo patvirtinimu skolininko nurodytu adresu pagal šio straipsnio 5 dalį.

Tais atvejais, kai pareižia inicijuoti 28 straipsnyje nurodytų dokumentų įteikimą teko kreditoriui, dokumentų neįteikimo problemą galima išspręsti tik jei kreditorius įrodo, kad jis ėmėsi visų jam privalomų veiksmų, kad būtų įvykdytas pradinis dokumentų įteikimas.

4. Teisių gynimo priemonė, dėl kurios pateiktas prašymas pagal 1 dalies c punktą, taikoma, išskyrus atvejus, kai kreditorius per 14 dienų nuo jo informavimo apie tai, kad skolininkas pateikė prašymą taikyti teisių gynimo priemonę pagal 1 dalies c punktą, dienos skolininkui pateikia pagal šį reglamentą reikiamus vertimus.

Atitinkamais atvejais taikomos 3 dalies antra ir trečia pastraipos.

5. Skolininkas savo prašyme taikyti teisių gynimo priemonę pagal 1 dalies b ir c punktus nurodo adresą, kuriuo pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis galima siųsti 28 straipsnyje nurodytus dokumentus ir vertimus, arba nurodo, kad jis sutinka atsiimti šiuos dokumentus kilmės valstybės narės teisme.

34 straipsnis

Skolininko teisių gynimo priemonės blokavimo įsakymo vykdymo atžvilgiu

1. Nepaisant 33 ir 35 straipsnių, skolininkui pateikus prašymą vykdymo valstybės narės kompetentingam teismui arba, kai tai nustatyta nacionalinėje teisėje, vykdymo valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai, blokavimo įsakymo vykdymas toje valstybėje narėje:

a) apriojamas remiantis tuo, kad tam tikros sąskaitoje turimos sumos turėtų būti neareštuotinos pagal 31 straipsnio 3 dalį, arba tuo, kad įgyvendinant blokavimo įsakymą nebuvo atsižvelgta arba buvo netinkamai atsižvelgta į neareštuotinas sumas pagal 31 straipsnio 2 dalį, arba

b) nutraukiamas remiantis tuo, kad:

i) užblokuota sąskaita nepatenka į šio reglamento taikymo sritį pagal 2 straipsnio 3 ir 4 dalis;

ii) vykdymo valstybėje narėje atsisakyta vykdyti teismo sprendimą, taikos sutartį arba autentišką dokumentą, kurio vykdymą kreditorius siekė užtikrinti įsakymu;

iii) kilmės valstybėje narėje sustabdytas teismo sprendimo, kurio vykdymą kreditorius siekė užtikrinti įsakymu, vykdymas arba

iv) taikomas 33 straipsnio 1 dalies b, c, d, e, f arba g punktas. Atitinkamais atvejais taikomos 33 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys.

2. Skolininkui pateikus prašymą kompetentingam vykdymo valstybės narės teismui, blokavimo įsakymo vykdymas toje valstybėje narėje nutraukiamas, jeigu toks vykdymas akivaizdžiai prieštarauja vykdymo valstybės narės viešajai tvarkai (*ordre public*).

35 straipsnis

Kitos teisių gynimo priemonės, kuriomis gali pasinaudoti skolininkas ir kreditorius

1. Skolininkas arba kreditorius gali pateikti prašymą blokavimo įsakymą išdavusiam teismui dėl įsakymo pakeitimo arba atšaukimo, remdamasis tuo, kad pasikeitė aplinkybės, kuriomis remiantis buvo išduotas įsakymas.
2. Blokavimo įsakymą išdavęs teismas taip pat gali savo iniciatyva pakeisti arba atšaukti įsakymą dėl pasikeitusių aplinkybių, kai tai leidžiama pagal kilmės valstybės narės teisę.
3. Skolininkas ir kreditorius gali bendrai pateikti prašymą blokavimo įsakymą išdavusiam teismui dėl blokavimo įsakymo atšaukimo ar pakeitimo arba vykdymo valstybės narės kompetentingam teismui ar, kai tai nustatyta nacionalinėje teisėje, tos valstybės narės kompetentingai vykdymo institucijai dėl įsakymo vykdymo nutraukimo ar apribojimo, remdamiesi tuo, kad jie susitarė taikiai išspręsti nesutarimą dėl reikalavimo įvykdymo.
4. Kreditorius gali pateikti prašymą vykdymo valstybės narės kompetentingam teismui arba, kai tai nustatyta nacionalinėje teisėje, tos valstybės narės kompetentingai vykdymo institucijai dėl blokavimo įsakymo vykdymo pakeitimo patikslinant jį atsižvelgiant į toje valstybėje narėje pagal 31 straipsnį taikomą išimtį, remiantis tuo, kad vienoje ar keliose kitose valstybėse narėse turimos vienos ar kelių sąskaitų atžvilgiu pakankamai didelei sumai jau buvo pritaikytos kitos išimtys ir todėl toks patikslinimas būtų tinkamas.

36 straipsnis

Pagal 33, 34 ir 35 straipsnius taikomų teisių gynimo priemonių taikymo tvarka

1. Prašymas taikyti teisių gynimo priemonę pagal 33, 34 arba 35 straipsnį pateikiamas naudojant teisių gynimo formą, nustatytą įgyvendinimo aktais, priimtais laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros. Prašymas gali būti pateiktas bet kuriuo metu bet kokiais ryšio, įskaitant elektroninį ryšį, priemonėmis, kurios yra priimtinos pagal valstybės narės, kurioje pateikiamas prašymas, procesines taisykles.
2. Kita šalis informuojama apie prašymą.
3. Išskyrus atvejus, kai prašymą pateikė skolininkas pagal 34 straipsnio 1 dalies a punktą arba pagal 35 straipsnio 3 dalį, sprendimas dėl prašymo priimamas po to, kai abiem šalims buvo suteikta galimybė pateikti savo argumentus, įskaitant tokiomis tinkamomis ryšių technologijų priemonėmis, kuriomis galima pasinaudoti ir priimtinomis pagal kiekvienos susijusios valstybės narės nacionalinę teisę.
4. Sprendimas priimamas nedelsiant, bet ne vėliau kaip per 21 dieną po to, kai teismas arba, kai tai nustatyta nacionalinėje teisėje, kompetentinga vykdymo institucija gavo visą informaciją, reikalingą sprendimui priimti. Šalys informuojamos apie sprendimą.
5. Sprendimas atšaukti ar pakeisti blokavimo įsakymą ir sprendimas apriboti ar nutraukti blokavimo įsakymo vykdymą yra vykdytinas nedelsiant.

Kai prašymas taikyti teisių gynimo priemonę buvo pateiktas kilmės valstybėje narėje, teismas, laikydamasis 29 straipsnio, nedelsdamas perduoda vykdymo valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai sprendimą dėl teisių gynimo priemonės naudojamos formą, nustatytą įgyvendinimo aktais, priimtais laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros. Ta valdžios institucija jį gavusi nedelsdama užtikrina, kad sprendimas dėl teisių gynimo priemonės būtų įgyvendintas.

Kai sprendimas dėl teisių gynimo priemonės yra susijęs su kilmės valstybėje narėje esančia banko sąskaita, įgyvendinamas tos banko sąskaitos atžvilgiu pagal kilmės valstybės narės teisę.

Kai prašymas taikyti teisių gynimo priemonę buvo pateiktas vykdymo valstybėje narėje, sprendimas dėl teisių gynimo priemonės įgyvendinamas pagal vykdymo valstybės narės teisę.

37 straipsnis

Apskundimo teisė

Kiekviena šalis turi teisę apskūsti sprendimą, priimtą pagal 33, 34 arba 35 straipsnį. Toks skundas pateikiamas naudojant skundo formą, nustatytą įgyvendinimo aktais, priimtais laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.

38 straipsnis

Teisė blokavimą pakeisti garantija

1. Skolininko prašymu:

- a) blokavimo įsakymą išdavęs teismas gali nurodyti panaikinti lėšų blokavimą, jei skolininkas tam teismui pateikia įsakyme nurodyto dydžio garantiją arba alternatyvią užtikrinimo priemonę, kurios vertė bent jau yra lygi tai sumai, pagal valstybės narės, kurioje yra teismas, teisę priimtina forma;
- b) vykdymo valstybės narės kompetentingas teismas arba, kai tai nustatyta nacionalinėje teisėje, kompetentinga vykdymo institucija gali nutraukti blokavimo įsakymo vykdymą vykdymo valstybėje narėje, jei skolininkas tam teismui ar valdžios institucijai pateikia toje valstybėje narėje užblokuotos sumos dydžio garantiją arba alternatyvią užtikrinimo priemonę, kurios vertė yra bent jau lygi tai sumai, pagal valstybės narės, kurioje yra teismas, teisę priimtina forma.

2. Lėšų blokavimo panaikinimui atitinkamai taikomi 23 ir 24 straipsniai. Apie blokavimo pakeitimą garantija kreditoriui pranešama laikantis nacionalinės teisės.

39 straipsnis

Trečiųjų šalių teisė

1. Trečiosios šalies teisę ginčyti blokavimo įsakymą reglamentuoja kilmės valstybės narės teisė.

2. Trečiosios šalies teisę ginčyti blokavimo įsakymo vykdymą reglamentuoja vykdymo valstybės narės teisė.

3. Nedarant poveikio kitoms Sąjungos teisėje arba nacionalinėje teisėje nustatytoms jurisdikcijos taisyklėms, jurisdikcija dėl trečiosios šalies pateiktų ieškinių:

a) dėl blokavimo įsakymo nuginkijimo priklauso kilmės valstybės narės teismams, o

b) dėl blokavimo įsakymo vykdymo nuginkijimo vykdymo valstybėje narėje priklauso vykdymo valstybės narės teismams arba, kai tai nustatyta tos valstybės narės nacionalinėje teisėje, kompetentingai vykdymo institucijai.

5 SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

40 straipsnis

Legalizavimas ar kiti panašūs formalumai

Taikant šį reglamentą nereikalaujama legalizavimo ar kitų panašių formalumų.

41 straipsnis

Teisinis atstovavimas

Nereikalaujama, kad procese dėl blokavimo įsakymo išdavimo būtų pasitelkiamas atstovas – advokatas ar kitas teisininkas. Procese pagal 4 skyrių advokato ar kito teisininko atstovavimas nėra privalomas, išskyrus atvejus, kai pagal teismo arba valdžios institucijos, kuriai pateiktas prašymas taikyti teisių gynimo priemonę, valstybės narės teisę toks atstovavimas yra privalomas neatsižvelgiant į šalių pilietybę arba nuolatinę gyvenamąją vietą (buveinę).

42 straipsnis

Žyminis mokestis

Žyminis mokestis procese dėl blokavimo įsakymo išdavimo arba teisių gynimo priemonės taikymo įsakymo atžvilgiu yra ne didesnis nei mokestis už lygiaverčio nacionalinio įsakymo išdavimą arba teisių gynimo priemonės taikymą tokio nacionalinio įsakymo atžvilgiu.

43 straipsnis

Bankų patirtos išlaidos

1. Bankas turi teisę reikalauti, kad kreditorius arba skolininkas sumokėtų ar kompensuotų išlaidas, patirtas įgyvendinant blokavimo įsakymą, tik tais atvejais, kai pagal vykdymo valstybės narės teisę bankas turi teisę reikalauti sumokėti ar kompensuoti išlaidas, patirtas dėl lygiaverčių nacionalinių įsakymų.
2. Banko imami mokesčiai 1 dalyje nurodytoms išlaidoms padengti nustatomi atsižvelgiant į blokavimo įsakymo įgyvendinimo sudėtingumą ir negali būti didesni nei mokesčiai, imami už lygiaverčių nacionalinių įsakymų įgyvendinimą.
3. Banko imami mokesčiai išlaidoms už informacijos apie sąskaitą teikimą pagal 14 straipsnį padengti negali būti didesni nei faktiškai patirtos išlaidos ir, jei taikytina, ne didesni nei mokesčiai, imami už informacijos apie sąskaitą teikimą lygiaverčių nacionalinių įsakymų atveju.

44 straipsnis

Valdžios institucijų imami mokesčiai

Mokesčiai, kuriuos ima blokavimo įsakymą tvarkančios ar vykdančios arba informaciją apie sąskaitą pagal 14 straipsnį teikiančios vykdymo valstybės narės valdžios institucijos ar kitos įstaigos, nustatomi remiantis mokesčių tarifais arba kitu taisyklių rinkiniu, kuriuos iš anksto nustato kiekviena valstybė narė ir kuriuose skaidriai nustatomi taikytini mokesčiai. Nustatydama tuos tarifus arba kitą taisyklių rinkinį, valstybė narė gali atsižvelgti į įsakymo sumą ir jo tvarkymo sudėtingumą. Kai taikytina, šie mokesčiai negali būti didesni nei mokesčiai, imami lygiaverčių nacionalinių įsakymų atveju.

45 straipsnis

Terminai

Jei išimtinėmis aplinkybėmis teismas arba atitinkama valdžios institucija negali laikytis 14 straipsnio 7 dalyje, 18 straipsnyje, 23 straipsnio 2 dalyje, 25 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje, 28 straipsnio 2, 3 ir 6 dalyse, 33 straipsnio 3 dalyje ir 36 straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodytų terminų, teismas arba valdžios institucija kaip įmanoma greičiau atlieka tose nuostatose nustatytus veiksmus.

46 straipsnis

Santykis su nacionaline proceso teise

1. Visus procesinius klausimus, kurie konkrečiai neaptarti šiame reglamente, reglamentuoja valstybės narės, kurioje vykdoma procedūra, teisė.
2. Pasekmes, kurias bankroto bylos iškelimas sukelia atskiriems vykdymo veiksams, pavyzdžiui, blokavimo įsakymo vykdymui, reglamentuoja valstybės narės, kurioje iškelta bankroto byla, teisė.

47 straipsnis

Duomenų apsauga

1. Pagal šį reglamentą gauti, tvarkomi ar perduodami asmens duomenys turi būti adekvatūs, aktualūs ir savo apimtimi neviršyti tikslo, kuriuo jie buvo gauti, tvarkomi ar perduodami, ir naudojami tik tuo tikslu.
2. Kompetentinga valdžios institucija, informavimo institucija ir bet kuris kitas už blokavimo įsakymo vykdymą atsakingas subjektas negali saugoti 1 dalyje nurodytų duomenų ilgiau, nei reikalinga tuo tikslu, kuriuo jie buvo gauti, tvarkomi ar perduoti (bet kuriuo atveju ne ilgiau nei šešis mėnesius po proceso pabaigos), ir tuo laikotarpiu užtikrina tinkamą tų duomenų apsaugą. Ši dalis netaikoma duomenims, kuriuos tvarko teismai ar kurie jiems perduodami, teismams vykdant teismines funkcijas.

48 straipsnis

Santykis su kitais teisės aktais

Šiuo reglamentu nedaroma poveikio:

- a) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (EB) Nr. 1393/2007 ⁽¹⁾, išskyrus atvejus, numatytus šio reglamento 10 straipsnio 2 dalyje, 14 straipsnio 3 ir 6 dalyse, 17 straipsnio 5 dalyje, 23 straipsnio 3 ir 6 dalyse, 25 straipsnio 2 ir 3 dalyse, 28 straipsnio 1, 3, 5 ir 6 dalyse, 29 straipsnyje, 33 straipsnio 3 dalyje, 36 straipsnio 2 ir 4 dalyse ir 49 straipsnio 1 dalyje;
- b) Reglamentui (ES) Nr. 1215/2012;
- c) Reglamentui (EB) Nr. 1346/2000;
- d) Direktyvai 95/46/EB, išskyrus atvejus, numatytus šio reglamento 14 straipsnio 8 dalyje ir 47 straipsnyje;
- e) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (EB) Nr. 1206/2001 ⁽²⁾;
- f) Reglamentui (EB) Nr. 864/2007, išskyrus atvejus, numatytus šio reglamento 13 straipsnio 4 dalyje.

49 straipsnis

Kalbos

1. Prie visų 28a straipsnio 5 dalies a ir b punktuose išvardytų dokumentų, kurie turi būti įteikti skolininkui ir kurie nėra parengti tos valstybės narės, kurioje yra skolininko nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė), oficialia kalba arba, jeigu toje valstybėje narėje yra keletas oficialių kalbų, oficialia arba viena iš oficialių vietos, kurioje yra skolininko nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė), kalbų arba kita kalba, kurią jis supranta, pridėdamas šių dokumentų vertimas arba transliteracija į vieną iš šių kalbų. 28 straipsnio 5 dalies c punkte išvardytų dokumentų versti nereikia, išskyrus atvejus, jei teismas išimties tvarka nusprendžia, kad konkrečius dokumentus reikia išversti arba perrašyti, kad skolininkas turėtų galimybę apginti savo teises.

⁽¹⁾ 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse (dokumentų įteikimas) ir panaikinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1348/2000 (OL L 324, 2007 12 10, p. 79).

⁽²⁾ 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1206/2001 dėl valstybių narių teismų tarpusavio bendradarbiavimo renkant įrodymus civilinėse ar komercinėse bylose (OL L 174, 2001 6 27, p. 1).

2. Pagal šį reglamentą teismui ar kompetentingai valdžios institucijai pateikiami dokumentai gali būti taip pat ir bet kokia kita Sąjungos institucijų oficialia kalba, jeigu atitinkama valstybė narė yra nurodžiusi, kad tokia kita kalba jai priimtina.
3. Vertimą pagal šį reglamentą atlieka asmuo, turintis kvalifikaciją atlikti vertimus vienoje iš valstybių narių.

50 straipsnis

Valstybių narių teikiama informacija

1. Ne vėliau kaip 2016 m. liepos 18 d. valstybės narės Komisijai pateikia šią informaciją:
- a) kurie teismai yra paskirti kaip turintys kompetenciją išduoti blokavimo įsakymą (6 straipsnio 4 dalis);
 - b) kuri valdžios institucija yra paskirta kaip kompetentinga gauti informaciją apie sąskaitą (14 straipsnis);
 - c) jų nacionalinėje teisėje numatytus informacijos apie sąskaitą gavimo metodus (14 straipsnio 5 dalis);
 - d) kuriems teismams teikiamas skundas (21 straipsnis);
 - e) kuri valdžios institucija arba institucijos yra paskirta (-os) kaip kompetentinga (-os) gauti, perduoti ir įteikti blokavimo įsakymą ir kitus dokumentus pagal šį reglamentą (4 straipsnio 14 punktas);
 - f) kuri valdžios institucija yra kompetentinga vykdyti blokavimo įsakymą pagal 3 skyrių;
 - g) kokiomis sąlygomis pagal jų nacionalinę teisę gali būti blokuojamos bendros ir kito asmens vardu atidarytos sąskaitos (30 straipsnis);
 - h) nacionalinės teisės taisyklės, taikytinas neareštuotinoms sumoms (31 straipsnis);
 - i) tai, ar pagal savo nacionalinę teisę bankai turi teisę imti mokesčius už lygiaverčių nacionalinių įsakymų įgyvendinimą arba informacijos apie sąskaitą teikimą, ir jei taip, kuri šalis privalo laikinai ir galutinai sumokėti tuos mokesčius (43 straipsnis);
 - j) valdžios institucijų arba kitų įstaigų, dalyvaujančių tvarkant arba vykdant blokavimo įsakymą, imamų mokesčių tarifą arba kitą taisyklių rinkinį, pagal kuriuos nustatomi taikytini mokesčiai (44 straipsnis);
 - k) tai, ar nacionalinėje teisėje lygiaverčiams nacionaliniams įsakymams nustatytas tam tikras vykdymo eiliškumas (32 straipsnis);
 - l) teismus arba atitinkamais atvejais vykdymo instituciją, kompetentingus taikyti teisės gynimo priemones (33 straipsnio 1 dalis, 34 straipsnio 1 arba 2 dalis);
 - m) kuriems teismams teikiami skundai, terminą tokiems skundams pateikti pagal nacionalinę teisę, jei toks terminas yra nustatytas, ir įvykį, kuris žymi termino pradžią (37 straipsnis);

- n) žyminio mokesčio dydį (42 straipsnis) ir
- o) priimtinas dokumentų vertimų kalbas (49 straipsnio 2 dalis).

Valstybės narės informuoja Komisiją apie visus vėlesnius tos informacijos pasikeitimus.

2. Komisija šią informaciją skelbia viešai bet kokiomis tinkamomis priemonėmis, visų pirma per Europos teisminių tinklą civilinėse ir komercinėse bylose.

51 straipsnis

Formų nustatymas ir vėlesni jų pakeitimai

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos ir vėliau iš dalies keičiamos 8 straipsnio 1 dalyje, 10 straipsnio 2 dalyje, 19 straipsnio 1 dalyje, 25 straipsnio 1 dalyje, 27 straipsnio 2 dalyje, 29 straipsnio 2 dalyje, 36 straipsnio 1 dalyje, 36 straipsnio 5 dalies antroje pastraipoje ir 37 straipsnyje nurodytos formos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.

52 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

53 straipsnis

Stebėseną ir peržiūra

1. Ne vėliau kaip 2022 m. sausio 18 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui šio reglamento taikymo ataskaitą, kartu su vertinimu:

- a) ar į šio reglamento taikymo sritį turėtų būti įtrauktos finansinės priemonės ir
- b) ar sumoms, kuriomis skolininko sąskaita papildoma po blokavimo įsakymo įgyvendinimo, galėtų būti taikomas blokavimas pagal tą įsakymą.

Prireikus kartu su ataskaita pateikiamas pasiūlymas dėl šio reglamento pakeitimų ir būsimų pakeitimų poveikio vertinimas.

2. 1 dalies taikymo tikslais Komisijos prašymu valstybės narės surenka ir jai pateikia informaciją apie:

- a) prašymų dėl blokavimo įsakymo skaičių ir atvejų, kai įsakymas buvo išduotas, skaičių;
- b) prašymų taikyti teisių gynimo priemonę pagal 33 ir 34 straipsnius skaičių ir, jei įmanoma, atvejų, kai teisių gynimo priemonė buvo taikyta, skaičių, ir
- c) pateiktų skundų pagal 37 straipsnį skaičių ir, jei įmanoma, atvejų, kai skundas buvo patenkintas, skaičių.

6 SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

54 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2017 m. sausio 18 d., išskyrus 50 straipsnį, kuris taikomas nuo 2016 m. liepos 18 d.

Šis reglamentas pagal Sutartis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS
